

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(76) 535 endelig udg.

Bruxelles, den 6. oktober 1976.

Forslag til
RADETS FORORDNING (EØF)

om indførelse af en fællesskabsordning for bevarelse og regulering af fiskeressourcerne.

(forelagt Rådet af Kommissionen)

KOM(76) 535 endelig udg.

BEGRUNDELSE

INTERN ORDNING

I sin meddelelse til Rådet af 18. februar 1976 foreslog Kommissionen en række retningslinjer, som vil kunne danne grundlag for en fællesskabsordning for forvaltning af fiskeressourcerne efter oprettelsen af økonomiske havzoner på 200 sømil.

Sådanne zoner vil i den nærmeste fremtid nødvendigvis få betydelige følger for betingelserne for fællesskabsfiskeriet.

Som følge af den stigende tendens i en lang række lande med betydeligt fiskeri til ensidigt at udvide deres fiskerizoner til 200 sømil uden at afvente resultaterne af De forenede Nationers tredje havretskonference må der forudses en udvikling i tredjelandes fiskeri i disse eller fremtidige zoner på 200 sømil og et kraftigt fald i fangstmulighederne for de fællesskabsfiskere, som traditionelt operede i disse zoner.

Følgen af denne udvikling vil blive, at medlemsstaternes og visse tredjelandes fiskeri overføres til "fællesskabs"-zonen, hvorved der opstår risiko for, at forværringen af forholdene omkring den allerede truede fiskebestand fremskyndes, såfremt der ikke indføres en begrænsning eller andre former for regler for rationel forvaltning af ressourcerne.

For at forhindre en sådan situation har Fællesskabet vedtaget princippet om en samordnet aktion, hvorefter medlemsstaterne skulle tvinges til at udvide deres respektive fiskerigrænser til 200 sømil, og fiskeriet inden for disse grænser skulle derefter undergives principperne og bestemmelserne i den fælles politik på området.

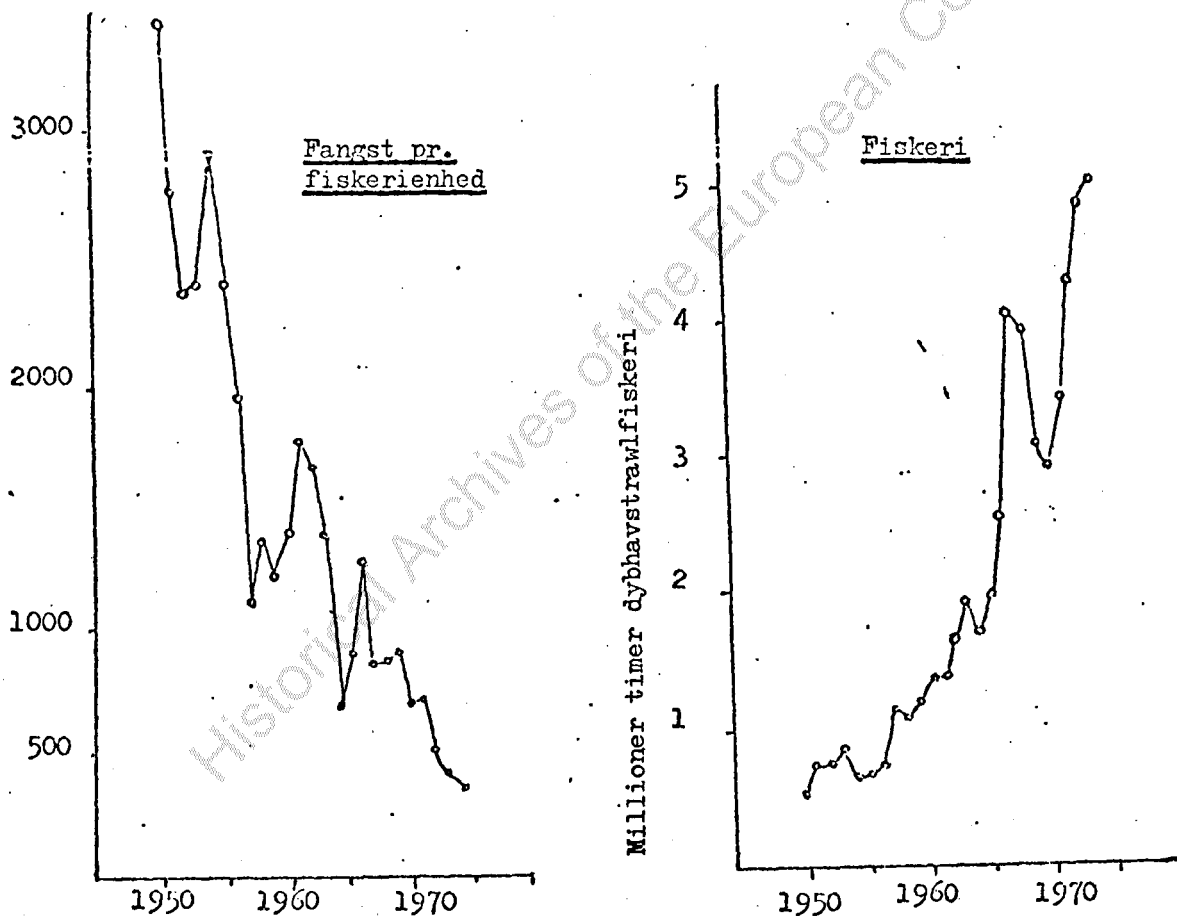
1. Den nuværende situation vedrørende fiskeressourcerne

En lang række af de vigtigste arter i Nordatlanten og Middelhavet er med enkelte undtagelser blevet overfisket i de sidste 20 år. Dette skyldes i vid udstrækning, at fiskeriflåderne har været for store i forhold til de disponible ressourcer; overfiskning har ført til en gradvis nedgang i bestanden til under det optimale produktionsniveau.

En forøgelse af fiskeriet vil ikke under disse vilkår i fremtiden føre til en forøgelse af fangsten, men vil utvivlsomt bevirke en farlig nedgang i ressourcerne og dermed en forringelse af fiskeriets rentabilitet samt en indkomstnedgang for fiskerne. Dette er allerede tilfældet for visse arter. Som det fremgår af nedenstående diagram, har udviklingen i søtungefiskeriet, som er blevet femdoblet siden 1950, ikke vist en tilsvarende forøgelse af fangsten; tværtimod er udbyttet faldet dobbelt så hurtigt i samme periode (1950-1975).

Diagram 1 og 2:

Udviklingen i søtungefiskeriet og -fangsten
i Nordsøen pr fiskerienhed

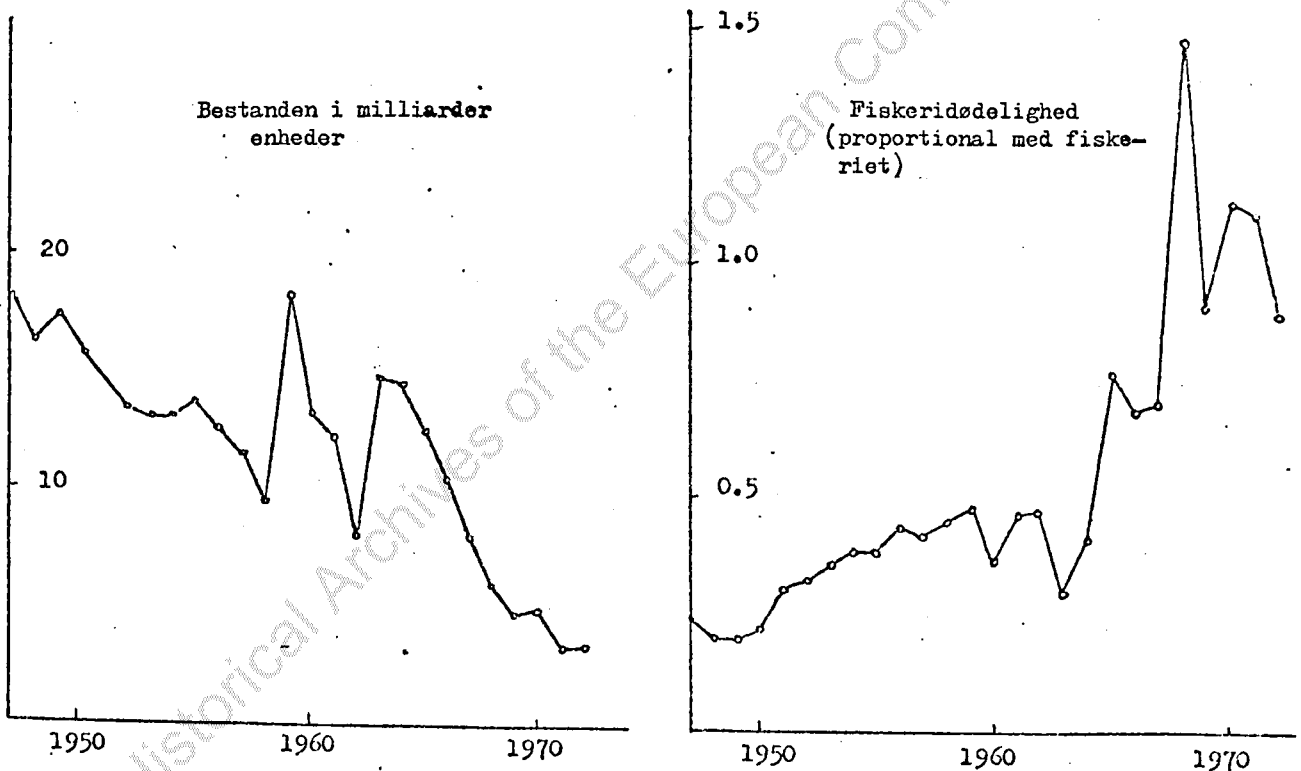

Kilde: ICES - Symposium on the changes in the North Sea fish stock and their causes No. 30.

Samme fænomen har allerede tidligere gjort sig gældende, for så vidt angår sildebestanden i den skandinaviske del af Atlanterhavet; denne bestand er praktisk taget blevet udryddet for et par år siden. Sildebestanden i Nordseen har, som det fremgår af nedenstående diagram, ligeledes nået en kritisk fase i overfiskningen, og den eneste løsning er en øjeblikkelig indsats i form af strenge fangstrestriktioner, idet fiskeridødeligheden ligeledes er blevet firedoblet siden 1950.

Diagram 3 og 4:

Udvikling i bestanden af voksne sild i Nordseen
samt fiskeridødelighed (1950-1975)

Kilde: ICES - Symposium on the changes in the North Sea fish stock and their causes No. 16.

På samme måde vil udviklingen af næsten hele den øvrige bestand i fællesskabsfarvandene, såsom makrel, torsk, rødspætte, sandsynligvis også kunne blive foruroligere, såfremt der ikke træffes foranstaltninger for effektiv bevarelse og kontrol af fiskeriet (se bilag).

Ansvar for dette forhold kan tillægges både et for intensivt fiskeri navnlig som følge af hensynsløs konkurrence mellem fiskere fra en og samme stat eller fra forskellige stater og nogle ofte irrationelle investeringer samt en meget hurtig udvikling inden for visse industrifiskeflåder. Endvidere har mangel på en vis økonomisk information og afvigende opfattelse med hensyn til de udnyttede ressourcers tilstand ligeledes skabt betydelige hindringer for indførelse af effektive foranstaltninger.

For at forsøge at bremse denne udvikling, hvilket ikke kunne ske på nationalt plan, ville det have været nødvendigt at give de internationale fiskerikommissioner¹⁾, i hvilke de pågældende medlemsstater samarbejder, tilstrækkelige beføjelser til at træffe egnede reguleringsforanstaltninger. Dette har disse kommissioner ikke været i stand til, og grundene hertil må navnlig søges i deres egen art. De har nemlig altid kun haft beføjelser til blot at rette henstillinger²⁾.

Endvidere har de ikke kunnet opbygge et egnet kontrolsystem, og de har ikke haft de nødvendige virkemidler til rådighed til at bøde på de økonomiske og sociale konsekvenser, som en effektiv politik for bevarelse og udvikling af ressourcerne uundgåeligt medfører.

Det ser således ud til, at hovedårsagen til den ovennævnte vanskelige situation vedrørende bestanden er, at der hverken på nationalt eller internationalt plan føres en sammenhængende og rationel politik.

1) NEAFC: North East Atlantic Fisheries Commission (24.1.1950)

ICNAF: International Commission for the North West Atlantic Fisheries (3.8.1959).

2) Den praktiske rækkevidde af de beføjelser til at rette henstilling, som disse kommissioner har, er nemlig blevet indskrænket, navnlig fordi deres indsats i visse tilfælde endog helt overflødiggøres som følge af den indsigelsesprocedure, som enhver af de kontraherende parter kan iværksætte for at undgå en tvang, som ud fra de mest relevante videnskabelige betragtninger erkendes at være nødvendig.

2. Målsætninger

I fremtiden vil fællesskabszonen blive udvidet til at omfatte talrige og potentielt rige fiskebanker, som Fællesskabet skal påtage sig at bevare og udnytte.

Overfiskning af disse banker i tidligere tid har ikke gjort det muligt hidtil at nå et optimalt udbytte.

Under disse omstændigheder bør Fællesskabet øjeblikkelig gennem en egnet politik for beskyttelse af fiskebankerne sørge for bevaring og fornyelse af bestanden; i øvrigt bør det foretage en gradvis omlægning af erhvervslivet inden for denne sektor i takt med forøgelsen af de ressourcer, som årligt kan fiskes, efter at de er fornyet.

Den optimering af tilgængelige fiskeressourcer, som den påtænkte ordning burde resultere i, kræver uundgåeligt visse ofre på kort sigt fra medlemsstaterne. De foranstaltninger, som skal træffes, skal først og fremmest gøre det muligt at indskrænke fiskeriet, at forhindre udryddelse af den truede bestand og bidrage til fornyelse af en anden bestand, som er på vej til at blive overfisket. Disse foranstaltninger, som i første omgang vil medføre en indskrænkning af fiskeriaktiviteten, vil før eller siden lette en optimering af fangsterne og få en gunstig indflydelse på udstyrets rentabilitet og fiskernes indkomster.

På denne baggrund har Kommissionen baseret sit forslag på tre grundlæggende betragtninger:

- for det første er det i såvel fiskernes som forbrugernes interesse på mellem- lang og lang sigt at sikre en optimal udnyttelse af fællesskabszonens biologiske ressourcer. Som følge heraf er det absolut nødvendigt at overveje effektive foranstaltninger for bevarelse, udvikling og forvaltning af disse ressourcer;

- for det andet er det i forbindelse med forvaltningen af ressourcerne vigtigt at opretholde det højeste beskæftigelses- og indkomstniveau i de kystregioner, som er økonomisk ugunstigt stillede, eller som i høj grad er afhængige af fiskeriet;
- for det tredje bør der i de kommende fem år ske en intensivning af indsatsen for tilpasning af fiskeflåderne til fangstmulighederne, og der bør i denne forbindelse fastsættes særlige foranstaltninger, som vil kunne finansieres af Fællesskabet.

Sideløbende med de procedurer, som bør føre til, at Rådet vedtager reglerne for den interne ordning, vil Fællesskabet prøve at forøge de mulige fangstmængder for dets fiskere gennem forhandlinger med tredjelande, og det har til hensigt at maksimere de tilgængelige ressourcer i fællesskabszonen ved at reducere eller i givet fald afvikle den virksomhed, som tredjelandes fiskeriflåder udøver i denne zone.

3. Foreslåede foranstaltninger

Fællesskabet råder allerede inden for rammerne af sin fælles politik over visse virkemidler. De nye forhold kræver såvel en differentiering som en udvidelse af anvendelsen af disse midler, samt i visse tilfælde supplerende midler.

3.1. Bevaring og udvikling af ressourcerne

Den politik for bevaring af ressourcerne, som skal iværksættes, kan kun gøres effektiv, såfremt der indføres en rationel politik på grundlag af en forvaltning efter fiskebestand eller gruppe af fiskebestand i en given havregion. Disse foranstaltninger skal navnlig omfatte regler for fangstgrej, afgrænsning af zoner med sæsonmæssigt eller langvarigt forbud mod visse former for fiskeri, begrænsning af fangsten ved fastsættelse af en årlig rate for tilladt fangst, som senere kan få form af regler for og kontrol med fiskeriet i almindelighed.

På denne baggrund foreslår Kommissionen, at der indføres en fællesskabsordning for forvaltning af fiskeressourcerne på grundlag af permanente bevarings- og kontrolregler.

Denne ordning omfatter navnlig et kvotafordelingssystem, som foreslås for en første periode på 5 år.

Systemet skal efter udløbet af denne frist tages op til ny behandling i lyset af resultaterne af den politik, der er iværksat for at bevare ressourcerne, samt på baggrund af ændringerne i fiskeflådernes struktur som følge af sådanne ændrede vilkår for udnyttelse af ressourcerne, som medlemsstaternes fiskeflåder i de forskellige traditionelle fiskerizoner har måttet indordne sig under.

I forbindelse med bevaringspolitikken fortjener industrielt fiskeri (fiskemel) en særlig undersøgelse. Dette fiskeri har følger for en stor del af bestanden af arter med høj handelsmæssig værdi bestemt til menneskeføde, enten direkte fordi de fanges ufrivilligt i forbindelse med industrielt fiskeri, eller indirekte, når det betænkes, at visse arter, der fanges under dette fiskeri, er en ernæringskilde for arterne af høj handelsmæssig værdi. Det industrielle fiskeri skal derfor ikke blot gøres til genstand for almindelige foranstaltninger for bevaring, men det bør ligeledes vurderes på baggrund af dets indflydelse på ligevægten mellem arter, der er bestemt til menneskeføde.

3.1.1. Kystfiskeri

Der må tages særligt hensyn til kystfiskeriets stilling, da der er risiko for, at dette erhvervs interesser vil blive truet, når fællesskabsfiskeriet skal tilpasses de nye forhold.

Denne type fiskeri er i Fællesskabet en vigtig økonomisk og social realitet for adskillige kystegne, hvor det er befolkningens hovederhverv eller endog eneste erhverv.

Fællesskabets flåde består af ca. 45 000 skibe, hvoraf størstedelen er under 18 m lange i vandlinjen; de fisker almindeligvis tæt ved hjemstedshavnen og tager på havet højst to fiskedage i gennemsnit. De heltidsbeskæftigede havfiskere inden for dette erhverv repræsenterer ca. 80% af fiskerne i Fællesskabet, og hvis hertil føjes deres familiemedlemmer samt de arbejdere på land, som er beskæftiget i hermed beslægtede erhverv, kan det anslås, at ca. 600 000 personer skaffer sig deres indtægt inden for denne sektor. Selv om kystfiskeriet hovedsagelig består af håndværksvirksomheder, som står over for alvorlige problemer på grund af produktionsmidlernes alder og virksomhedernes svage økonomi, er dets udviklingsmuligheder ikke ubetydelige, bl.a. på grund af disse virksomheders tilpasningsevne og fiskepladsernes beliggenhed nær ved hjemstedshavnene. På denne baggrund ville kystfiskebankerne kunne beskyttes både ved hjælp af særlige bevaringsforanstaltninger og ved en retfærdig afvejning af kyst- og højsøfiskeriets interesser.

Fællesskabsreglerne indeholder for øjeblikket til fordel for kystfiskeriet en række privilegier, som viser sig i forskellige fravigelser af princippet om lige adgang til fangstpladserne og til fiskeri i det søterritorium, der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion (artikel 2 i forordning (EØF) nr. 101/76 af 28. januar 1976). I farvande, der ligger inden for en grænse på 6 sømil, kan udøvelsen af fiskeri, i medfør af tiltrædelsesaktens artikel 100 begrænses til at finde sted fra fartøjer, der traditionelt fisker i disse farvand og ud fra havne i det geografiske kystområde.

I en række zoner, som fastsættes i tiltrædelsesaktens artikel 101, udvides grænsen på 6 sømil til 12 sømil. Både inden for 6-sømilezonen og inden for 12-sømilezonen opretholdes de fiskerirettigheder, som medlemsstaterne den 31. januar 1971 kunne påberåbe sig over for kyststaten (artikel 100, stk. 2).

Alle disse undtagelsesforanstaltninger gælder kun indtil den 31. december 1982. Rådet skal imidlertid på de i tiltrædelsesaktens artikel 103 nærmere fastlagte betingelser undersøge, hvilke bestemmelser der vil kunne efterfølge disse undtagelser.

Under de nye forhold, som vil være fremherskende efter indførelsen af 200-mile-økonomiske zoner, og under særlig hensyntagen til de bevaringsforanstaltninger, der skal træffes for adskillige fiskeforekomsters vedkommende for inden for et rimeligt tidsrum at forny dem på et optimalt niveau, bør der fastsættes supplerende bestemmelser til fordel for kystfiskeriet.

Det foreslås med henblik herpå:

- a) at anvende ordningen i tiltrædelsesaktens artikel 100 i de zoner mellem 6 og 12 sømil, der ikke er omfattet af artikel 101 i samme akt. Under disse forhold bevares de særlige rettigheder, som medlemsstaterne kunne påberåbe sig i disse zoner over for kyststaten, når denne foranstaltning sættes i kraft,
- b) at Rådet allerede nu træffer beslutning om at forlange den i tiltrædelsesaktens artikel 100 og 101 fastsatte ordning ud over den 31. december 1982 og opnår enighed om, at de under a) nævnte foranstaltninger skal anvendes, så længe denne ordning består,
- c) at de under a) nævnte særlige rettigheder, samt de, som medlemsstaterne kan påberåbe sig i de i tiltrædelsesaktens artikel 100 og 101 nævnte zoner i medfør af artikel 100, stk. 2, udøves under hensyntagen til bevaring af bestanden. Den nødvendige kontrol vil kunne ske på grundlag af en ordning med fiskeritilladelser.

De under a), b) og c) nævnte bestemmelser forelægges Rådet til fornyet behandling på grundlag af en rapport fra Kommissionen inden 31. december 1982. Såfremt Rådet på forslag af Kommissionen ikke træffer anden beslutning, forbliver disse bestemmelser i kraft.

I visse i Fællesskabet yderligt beliggende havområder, som er økonomisk dårligt stillet, og som ligger tæt ved vigtige fiskepladser, er den lokale befolkning særlig afhængig af fiskeriet og de hertil knyttede industrier, der sikrer en altovervejende del af beskæftigelsen og regionalproduktet. Denne situation foreligger i visse særlige områder i den nordlige del af Det forenede Kongerige og Irland. Når det viser sig nødvendigt at træffe strenge bevaringsforanstaltninger for visse dele af bestanden, som fiskerierhvervet i disse områder er særlig afhængig af, vil sådanne foranstaltninger mærkbart kunne påvirke de pågældende befolkningers indkomstniveau.

Derfor foreslås det, at der tages hensyn til denne særlige situation, og at bestemmelserne om fiskeri i 0- til 12-mile-zonerne suppleres gennem vedtagelse af bestemmelser, som gør det muligt at tildele fiskerne i disse områder en yderligere mængde ved fordelingen af kvoterne.

Disse bestemmelser gør det ikke muligt at løse alle de særlige problemer vedrørende fiskerizonerne omkring Grønland. Det vil derfor blive nødvendigt at supplere dem og Kommissionen vil senere fremsætte forslag herom.

3.1.2. Forvaltningen af fiskeressourcerne i den fremtidige fællesskabszone

A. Fællesskabsstruktur for forvaltningen af de biologiske ressourcer i zonen

For at forvalte Fællesskabets biologiske ressourcer må der iværksættes et fællesskabssystem for forvaltning, hvis struktur og arbejdsgang kan opdeles i følgende hovedlinjer:

- med henblik på at udarbejde forslag fra Kommissionen vedrørende forvaltningen af zonen biologiske ressourcer, stiller de nationale laboratorier og statistiske kontorer hvert år alle nødvendige oplysninger til rådighed for en med henblik herpå nedsat videnskabelig og teknisk komité for fiskeri inden for Fællesskabet,

- denne komité undersøger for hver fiskebestand eller gruppe af fiskebestande de optimale forvaltningsbetingelser og udarbejder årligt en beretning til Fællesskabets institutioner. Dette arbejde skal ikke alene berøre de bestande, der findes i Fællesskabets farvande, men i samråd med interesserede parter også de blandede fiskebestande der vandrer fra Fællesskabets zone mod tredjelandes havområder og omvendt,
- Kommissionen udarbejder sine forslag til Rådet (og lader dem eventuelt omfatte problemer vedrørende fiskeriaftaler med tredjelände) på grundlag af denne beretning samt alle andre relevante oplysninger, der er til rådighed,
- efter at disse foranstaltninger er vedtaget af Rådet, iværksættes de af Kommissionen ifølge forvaltningskomiteens procedure. Der nedsættes hertil ved Kommissionen en forvaltningskomité for havressourcer.

B. Forvaltningsforanstaltninger

a) Fastsættelse af TAC

Fastsættelsen af en samlet årlig fangstrate (TAC) pr. bestand eller gruppe bestande, forekommer for øjeblikket for de fleste arter at være et af de mest effektive midler til at sikre et optimalt udbytte af ressourcerne. Samtidig med at der fastsættes en TAC, vedtages supplerende foranstaltninger (netmaskernes størrelse, fiskerisæson ...) for at undgå fangster af fiskeyngel og derved give bestanden betingelserne for optimal ydelse.

b) Fordeling af kvoterne

Efter at der er fastsat en TAC pr. bestand eller gruppe bestande¹⁾, skal Fællesskabet ved hjælp af et kvotasystem fordele de tilladte fangster rimeligt mellem fiskerne i de forskellige medlemsstater. Størrelsen af disse fangster skal svare til samtlige TAC, med fradrag af alle de fangster, som eventuelt er tildelt tredjelande i Fællesskabets zone, og med tillæg af de fangster, som Fællesskabet har opnået i tredjelands farvande.

Fordelingen af de disponible ressourcer mellem medlemsstaternes fiskere i zonen mellem 0 og 200 sømil kan få særdeles alvorlige sociale og økonomiske konsekvenser for de nordlige områder af Det forenede Kongerige og for Irland, navnlig når det, der er til rådighed for en given art, nedsættes i forhold til det tidligere fiskeri.

Det foreslås derfor, at der for hver af de vigtigste arter oprettes en fællesskabsreserve, hvis omfang fastsættes hvert år afhængig af det vitale behov hos fiskerne i disse områder og af, hvor meget fangsterne nedsættes i forhold til det tidligere fiskeri. Denne reserve vil gøre det muligt forlods at tildele en yderligere mængde til disse fiskere, som traditionelt har fanget de pågældende arter.

Disse fangster skal - med fradrag af denne reserve - fordeles efter medlemsstaternes historiske fiskeriudbytte beregnet ud fra en referenceperiode, som senere skal fastsættes.

Kvotafordelingssystemet bør undersøges før den 31. december 1982 for på baggrund af de indhøstede erfaringer og resultaterne af bevaringspolitikken at fastslå, hvilke foranstaltninger der efter denne dato skal anvendes på dette område.

1) Dette begreb: bestand eller gruppe bestande vil blive bestemt ved henvisning til de klassifikationer, som de internationale fiskerikommissioner indtil nu har vedtaget.

c) Kontrolforanstaltninger

Anvendelsen af en forvaltningsordning for fiskeressourcerne på grundlag af et fangstkvotasystem må nødvendigvis ledsages af en passende kontrolordning på fællesskabsplan.

Denne kontrol, som skal omfatte samtlige bevaringsforanstaltninger, skal udøves i detaljer og både vedrøre virksomheden på fiskepladserne og de mængder, der landes. Kun herved kan det sikres, at de ofre, som fiskerne må bringe for at forny ressourcerne, ikke er forgæves på grund af lovløse handlinger fra andre fiskere, som lægger mindre vægt på kravet om at overholde bevaringsforanstaltningerne, især fangstkvoterne.

Men til forskel fra de internationale fiskerikommissioner råder Fællesskabet gennem traktaten og fællesskabsreglerne over de nødvendige beføjelser til at vedtage selv bindende foranstaltninger for at nå målsætningen og få den respekteret. Det foreslås med henblik herpå at indføre et kontrolsystem med fiskeriet på grundlag af et fællesskabssystem med udstedelse af fiskeritilladelser.

For at disse skærpede kontrolforanstaltninger for Fællesskabet skal kunne anvendes, kræves der en væsentlig øget indsats fra de nationale administrationer, som i hovedsagen inden for Fællesskabets rammer skal have ansvaret for, at fællesskabsreglerne iværksættes i deres farvande.

Dette system, som skal iværksættes gradvis, og som skal gøre det muligt at føre generel kontrol med fiskeriet og med at gældende bestemmelser overholdes, samt gøre det muligt at bekæmpe overtrædelser, bygger på følgende retningslinjer:

- 1) indførelse af en ordning med tilladelser med henblik på at registrere
 - fartøjer, som benyttes til erhvervsmæssigt fiskeri,
 - fiskeskippere, som har kommandoen over fartøjet, og som har ansvaret for fiskeriet,
- 2) en systematisk opgørelse af oplysninger vedrørende hvert fartøjs hjemsted, fiskeriintensitet og fiskeresultat,

- 3) bearbejdelse på regionalt, nationalt eller fællesskabsplan af de oplysninger, som de af tilladelsesordningen omfattede fiskeskippere giver om fiskeriet,
- 4) indførelse af en graduel ordning med økonomiske eller administrative sanktioner, der bl.a. kunne omfatte advarsler, bøder samt midlertidig fratagelse af tilladelsen for den pågældende fiskeskipper og i gentagelsestilfælde for det pågældende fartøj.

I en første fase skulle denne tilladelsesordning gælde for fartøjer fra medlemsstaterne, hvis de udøver fiskeri i andre medlemsstaters kystzoner mellem 6 og 12 sømil.

For at gøre kontrollen med landede mængder mere effektiv vil det blive nødvendigt at udarbejde en liste over anerkendte landingssteder og at koncentrere afsætningen ved officielt anerkendte auktioner. Forpligtelsen til offentligt at afsætte de arter, som er omfattet af fangstbegrænsninger, vil endvidere give alle berørte parter mulighed for - ved hjælp af den sædvanlige offentliggørelse af resultaterne - at sikre sig, at gældende fangstbegrænsningsforanstaltninger overholdes.

3.2. Strukturelle foranstaltninger

- 3.2.1. Fællesskabets fiskeriflåder er blevet konstrueret således, at de svarer til udnyttelsesmodeller, som både er baseret på arten af de ressourcer, der kan fiskes, og på geografiske begrænsninger (afstanden til fangstpladserne).

Disse modeller svarer ikke længere til de nye betingelser for udøvelse af fiskeri, der vil blive skabt i Fællesskabet.

Følgelig skal fiskerikapaciteten i væsentlig grad mindskes og omlægges, for at den kan blive bragt ned på et optimalt niveau i forhold til fangstmulighederne; men der skal også ske en tilpasning af strukturerne på land og af de øvrige aktiviteter, som er snævert forbundet med produktionspro-

cessen. Med henblik på at opnå disse mål bør der påtænkes forskellige foranstaltninger, som vil kunne omfatte:

- En samlet reduktion af fiskeriflådernes nuværende produktionskapacitet: Den praktiske gennemførelse af denne foranstaltning forudsætter, at en række højsøfiskeskibe tages ud af drift enten ved ophugning af ældre enheder, som endnu er i brug, eller ved salg til tredjelande af nyere enheder, eller ved at disse overføres til anden anvendelse end fiskeri. Omfanget af denne reduktion vil i væsentlig grad afhænge af de fiskemuligheder, der vil kunne opretholdes i tredjelandes farvande, samt af de samarbejdsaftaler (joint ventures), som vil kunne gennemføres mellem rederier i Fællesskabet og i tredjelande.

- En gradvis omstilling af fiskeflåderne:

Denne omstilling bør foretages gradvis og under hensyntagen til kravene til en rationel forvaltning af fællesskabszonens ressourcer, til fiskemulighederne i tredjelandes farvande samt til nødvendigheden af i en overgangsperiode at undgå en for tidlig afbrydelse af investeringerne i produktionspotentielt. Dette potentiel vil nemlig senere ved en hensigtsmæssig tilpasning kunne omstilles til nye aktiviteter.

Endvidere bør enhver alvorlig, økonomisk afbrydelse mellem sektorerne på tidligere eller senere trin i produktionsprocessen undgås i den udstrækning, hvori det er muligt. Dette vil kræve, at der, hver gang det viser sig nødvendigt, tages hensyn til alle relevante regionale faktorer samt til projekter for udvikling af Fællesskabets kystområder.

På grund af alle de foranstaltninger, der bør træffes i den ovenfor beskrevne ressourcesituation, især for så vidt angår arterne på det åbne hav og på grund af bestandenes indbyrdes afhængighed samt nødvendigheden af at opretholde en naturlig ligevægt i fødekæderne i havet, må der på kort sigt ligeledes foretages en betydelig begrænsning af produktionskapaciteten for fiskemel.

3.2.2. De foreslåede strukturelle foranstaltninger

For så vidt angår højsøfiskeriet bør Fællesskabet så hurtigt som muligt fremsætte forslag om en særlig aktion, for at man kan imødegå de stigende vanskeligheder, der indebærer dels en risiko for en irreversibel påvirkning af den normale aktivitetsudøvelse i denne sektor, og dels en risiko for at der fremkaldes for tidlige initiativer.

Selv om det nøjagtige indhold af en fællesskabsaktion først kan fastlægges senere, er det hensigtsmæssigt allerede nu at påtænke:

- at træffe konjunkturmæssige foranstaltninger, som kan lette den gradvise omlægning af fiskeflåderne;
- at afsætte et anslået beløb, som skal betales af EUGFL, til gennemførelsen af de ovennævnte mål.

A. De konjunkturmæssige foranstaltninger skal især bidrage til, at teknisk eller økonomisk forældede højsøfiskeskibes aktivitet endeligt indstilles, og, i givet fald, til en midlertidig indstilling af aktiviteten fra fiske-skibe, der vil kunne tilpasses de nye fangstbetingelser. Foranstaltningerne skal ligeledes bidrage dels til at de anerkendte producentorganisationer, der fastsætter fiskeriplaner med henblik på at reducere deres fartøjers normale aktivitet, vil tilpasse dem til fangstkvoterne, dels tilskynde til eftersøgning efter nye arter eller udnyttelse af nye fiskebanker samt søgning efter teknologiformer, der kan forbedre vilkårene for afsætning af fiskearter, som for tiden ikke udnyttes eller er underudnyttede til menneskeføde.

Endelig skal de gradvis muliggøre omstilling af visse former for udstyr, som i betydeligt omfang anvendes til fremstilling af fiskemel og -olie, når en fortsættelse af denne produktion strider mod de almindelige målsætninger for bevaring af havets biologiske ressourcer.

På grund af overkapaciteten inden for fiskerisektoren, skal national støtte til bygning af nye fiskefartøjer begrænses og harmoniseres på fællesskabsniveau.

- B. Inden 1. marts 1977 vil Kommissionen forelægge Rådet et forslag til en fælles aktion i henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 729/70 med henblik på gennemførelse af egnede foranstaltninger til lettelse af højsøfiskerisektorens strukturelle tilpasning.

En sådan aktion vil uvægerligt få økonomiske konsekvenser, der vil nødvendiggøre en særlig indsats fra Fællesskabets side. Selv om det i øjeblikket vil være vanskeligt at foretage en detaljeret økonomisk vurdering, vil denne indsats kunne kvantificeres til et beløb af størrelsesordenen 400 millioner regningsenheder fordelt over en periode på fem år.

4. Sociale og regionale aspekter

De foranstaltninger til begrænsning af fangsterne eller til den kontrol med fiskeriet, der er nødvendige for at opnå en rationel forvaltning af ressourcerne i fællesskabszonen, kan i en overgangsperiode medføre konsekvenser, der vil kunne påvirke havfiskernes aktivitet og dermed også deres sociale forhold i visse kystområder i Fællesskabet.

Ved vedtagelsen af egnede bestemmelser bør Fællesskabet og medlemsstaterne drage omsorg for at opretholde et beskæftigelsesniveau, der er afpasset efter de lokale behov. Disse bestemmelser bør især tage hensyn til udviklingen af initiativer vedrørende udvikling af kystregionerne og sikre tilstedeværelsen af en arbejdsstyrke, som både med hensyn til størrelse og kvalifikationer er tilpasset den nye situation og dens forudsigelige udvikling på kort og mellem-lang sigt.

Med visse undtagelser nyder havfiskerne i medlemsstaterne allerede godt af en række foranstaltninger, der ganske som for de øvrige sociale kategoriers vedkommende angår deres uddannelse samt en social sikringsordning, der blandt andet dækker arbejdsløshedsforsikring og pension.

På fællesskabsplan finder Den europæiske Socialfond, baseret på Rådets beslutning (72/428/EØF) af 19.2.1972 vedrørende Fondens intervention til fordel for personer, der forlader landbruget for at udøve en aktivitet uden for dette¹⁾, ligeledes anvendelse på omskolingsaktiviteter for havfiskere, der forlader havfiskeriet. Fællesskabets andre finansielle organer, f.eks. Den europæiske Fond for Regionaludvikling og E.I.B., bør bidrage til oprettelsen af nye arbejdspladser.

Ydermere har Kommissionen foreslået Rådet visse foranstaltninger til fordel for havfiskere beskæftiget ved kystfiskeri. Disse forslag undersøges af de pågældende instanser.

Under hensyntagen til de forskellige på dette område gældende nationale bestemmelser forekommer det derfor nødvendigt at foretage en samordningsaktion fra Fællesskabets side med henblik på at harmonisere de muligheder, der på det sociale felt tilbydes Fællesskabets fiskere.

Parallelt hermed bør særlige fællesskabsforanstaltninger, som kan supplere de allerede eksisterende, bidrage til gennemførelsen af de almindelige mål for den fælles fiskeripolitik og lette de pågældende havfiskeres tilpasning til denne sektors strukturelle vanskeligheder.

1) EØF L 291/158 af 18.12.1972.

BILAG

I. Oversigtstabel over de vigtigste bestande, der af fællesskabslandene fanges i det nordlige Atlanterhav og i Østersøen

<u>Tabel 1:</u> Nordsøen	- Sild	
	- Tunge	
	- Torsk	
	- Kuller	
	- Makrel	
<u>Tabel 2:</u> Nordsøen (fortsat)	- Sej	
	- Rødspøtte	
	- Hvilling	
	- Brisling	
<u>Tabel 3:</u> Irske Hav og Bristolkanalen	- Kanalen og Vestirland	
	- Tunge	
	- Rødspøtte	
	- Torsk	
	- Kuller	
	- Hvilling	
<u>Tabel 4:</u> Kanalen og Keltiske Hav	- Rødspøtte	
	- Tunge	
	- Makrel	
	- Sild	
<u>Tabel 5:</u> Vestskotland	- Sild	
	- Kuller	
	- Torsk	
	- Sej	
	- Hvilling	
<u>Tabel 6:</u> Nordøstlige Ishav	- Torsk	
	- Kuller	
	- Sej	
<u>Tabel 7:</u> Island	- Torsk	
	- Kuller	
	- Sej	
<u>Tabel 8:</u> Færøerne	og Grønland:	
	- Torsk	- Torsk
	- Kuller	
	- Sej	
<u>Tabel 9:</u> Østersøen	- Torsk	
	- Helleflynder og hellefisk	
	- Rødspøtte	
	- Brisling	
	- Sild	

Tabel 10: Andre arter

- arter vest for Skotland på dybt vand
- loddefiskeri

Tabel 11: Underudnyttede arter

- Byrkelange
- Hestemakrel
- Tobis
- Spørting

II. Kort, der viser udbredelsen af de vigtigste arter i den nordlige del af den fremtidige europæiske fællesskabszone

- Fig. 1 - Sild
- Fig. 2 - Brisling
- Fig. 3 - Makrel
- Fig. 4 - Rødspætte
- Fig. 5 - Tunge
- Fig. 6 - Rødfisk
- Fig. 7 - Hvilling
- Fig. 8 - Sej
- Fig. 9 - Kuller
- Fig. 10 - Torsk (ynglepladser)
- Fig. 11 - Torsk (voksepladser)
- Fig. 12 - Torsk (fiskepladser)
- Fig. 13 - Sandål

TABEL 1

VI-D-3

Art Bestand	Udnyttelsesgrad	Gennemsnitsfangst i de senere år i 1 000 t		Gydebestand	Optimalt udbytte	Formål	Seneste fangster og anbefalede årlige fangstrater						
		62-72	70-74				Fangst 74	ICES årlig fangstrate 75	NEAFC årlig fangstrate 75	Fangst 75	ICES årlig fangstrate 76	NEAFC årlig fangstrate 76	Fangst 76
<u>BESTANDE I NOROSEN</u> Alle med kompleks bestandsstruktur med elementer fra kystbestandene	SILD (IV + IIIa + VII)	HEGET OVERFISKET (både voksne & yngel)	62-72 721 70-74 543 Vigende tendens IVc æget lille fangst	Udfisket i farlig grad 1/10 af efterkrigsbestanden	500/900 (afhængigt af fangst af yngel)	Mindste landingsstørrelse på 20 cm Genopbygning af gydebestanden til 800 i 1980	275	140		303	140	254 (7/75-12/76)	0 (kvota faldt udnyttet ved industri-fiskeri)
	TUNGE (hovedsagelig IVb, IVc)	HEGET OVERFISKET	62-72 23 72-74 20 Vigende tendens	Udfisket i farlig grad 1/9-1/10 af efterkrigsbestanden	Ca. 14	Maskevidde på 80 mm Dobbel gydebestand (mindst) i 1980	18	6	12,5	17	8	12,5	6,7 NEAFC godkender 12,5
	TORSK	OVERFISKET	62-72 213 70-76 268	Moderat	100/320 (Variable rekrutteringsniveauer)	Øgelse af maskevidde Optimering af fiskeridødelighed	211	230	236	177	210 130	236	174 (status quo) 99 (optimalt)
	KULLER hovedsagelig IVa, IVb	OVERFISKET	62-63 158 69-70 656 71-74 215	Moderat men variabel	80/300 + (rekrutteringsvariation)	Øgelse af maskevidde Begrænsning af industri-fiskeri af yngel Optimering af fiskeridødelighed	193	250 (status quo) 150 (optimalt)	275	198	155 (status quo) 106 (optimalt)	206	190 (status quo) 103 (optimalt)
	HAKREL (IVa, IVb, IIIa + vandringer til og fra VI + VII)	FULD UDNYTTET	62-65 119 66-70 672 72-74 279	Moderat men variabel	200/400 (rekrutteringsvariation)	Begrænsning af fiskeriindsatsen for at bevare bestanden i en periode med ringe rekruttering	298			281	249		165 Vurdering og biologiske data udelukkende på tidlige stadier

TABEL 3

VI-D-3

Art Bestand	Udnyttelsesgrad	Gennemsnitsfangst i de senere år i 1000 t	Gydebestand	Optimalt udbytte	Formål	Seneste fangster og anbefalede årlige fangstrater							
						Fangst 74	ICES årlig fangstrate 75	NEAFC årlig fangstrate 75	Fangst 75	ICES årlig fangstrate 76	NEAFC årlig fangstrate 76	Fangst 76	ICES årlig fangstrate 77
VIIa, af (DET IRSKE HAV OG BRISTOLKANALEN)	TUNGE VIIa FULDT UDNYTTET	62-72 1,3 70-74 1,6	MODERAT TIL RINGE	0,9 - 1,1	Optimering af fiskeridødelighed Nuværende årlig fangstrate hindrer udvidelse	1,3	1,3	1,7	1,4	1,6	1,67		1,4
VIIId, e og VIIg, k (DEN ENGELSKE KANAL OG VEST FOR IRLAND)	VIIIf OVERFISKET	62-72 0,6 70-74 0,72	RINGE	0,4	som ovenfor	0,7	0,67	0,7	0,5	0,7	0,7		0,4
Bestandsstrukturen i alle disse tilfælde kan være kompleks med adskillige populationer i kystområder samt en vis fordeling i kystnære farvande	RØDSPÆTTE VIIa OVERFISKET	62-72 3,8 70-74 4,3	RINGE	4,0	som ovenfor	3,7	5	5,1	3,8	4	4,15		4
	VIIIf OVERFISKET	62-72 0,7 70-74 0,6	RINGE	0,5	som ovenfor	0,4	0,8	0,8	0,4	0,5	0,64		0,4
TORSK VIIa + VIIIf	HEGET OVERFISKET	25-29 3,7 60-74 6,7 70-74 9	RINGE	12	Optimering af fiskeridødelighed	18	-	-	15	18,1	-	-	14 (status quo) 8,2 (50% nedskæring)
	VIIId, e VIIg, k INGEN DATA	25-29 2,4 60-74 8,2 70-74 8	INGEN DATA	2-8 ? (fangstdata)	Fastsættelse af forebyggende årlig fangstrate på det nuværende fangstniveau								
KULLER VIIa + VIIIf	INGEN DATA	25-29 0,4 60-74 1,3 70-74 2,0	INGEN DATA	1,0 ? (fangstdata)	Fastsættelse af forebyggende årlig fangstrate på det nuværende fangstniveau	11			8	7,6			6,5 (status quo) 3,2 (50% nedskæring)
	VIIId, e + VIIg, k	25-29 1,9 60-74 6,5 70-74 7,0	INGEN DATA	1,9-6,5 ?									
HVILLING VIIa + VIIIf	HEGET OVERFISKET	25-29 7,1 60-74 12,1 70-74 8	RINGE	13	Fastsættelse af forebyggende årlig fangstrate	28			25	19,5			20 (status quo) 10 (50% nedskæring)
	VIIId, e + VIIg, k	INGEN DATA	25-29 11,4 60-74 12,3 70-74 11,0	INGEN DATA	11-12 ? (fangstdata)								

TABEL 4

VI-D-3

	Årt Bestand	Udnyttelsesgrad	Gennemsnitsfangst i de senere år i 1 000 t	Gydebestand	Optimalt udbytte	Formål	Seneste fangster og anbefalede årlige fangstrater							
							Fangst 74	ICES årlig fangstrate 75	NEAFC årlig fangstrate 75	Fangst 75	ICES årlig fangstrate 76	NEAFC årlig fangstrate 76	Fangst 76	ICES årlig fangstrate 77
DEN ENGELSKE KANAL FLADFISK	RØDSPATTE VII d + e	MEGET OVERFISKET	70-74 3,54	RINGE	2,5 (baseret på fangstdata)	Optimering af fiskeridelighed Nuværende årlige fangstrate er udelukkende forebyggende	3,1	3,26	3,26	2,5	3,26	3,34	2 VII d 0,45 VII e	
	TUNGE VII d + e	VII d FULDT UDNYTTET VII e OVERFISKET	70-74 1,36	MODERAT TIL RINGE NU	1,4 på grundlag af fangstdata	Som ovenfor	1,36	1,36	1,4	1,6	1,36	1,45	I VII d 0,45 VII e	
DEN ENGELSKE KANAL OG DET KELTISKE HAV	MAKREL (der foregår vandring mellem bestanden og de andre makrelbestande - keltisk, nordse) og dataene refererer til område VII under ét	FULDT UDNYTTET	70-74 141	INGEN DATA MEN AKUSTISK VURDERING AF BESTANDEN ER I GANG Langsom rekruttering af kystbestanden for øjeblikket	180-325 afhængig af yngel dødelighed	Kontrol med kraftig udnyttelse af højsflåderne og opretholdelse af kystfiskeri	249			295			182	
	SILD VII a, VII g-k sammensatte bestande	OVERFISKET især Det keltiske Hav	70-74 57	Den keltiske bestand falddende Nuværende rekruttering ringe	47 Manx 14 Mourne 16 Det keltiske Hav 17	Optimering af fiskerideligheden Genopbygning af den keltiske gydebestand	VII a 38 Det keltiske Hav 6-74/6-75		24 74/75	75/76		75/76	13 76/77 10-12 EAFRC 76/ 77 16,8	
								25	32	18	19	25	14	Manx-fiskeriet er lukket oktober/november inden for 12 miles. Oktoberlukning i Det forenede Kongerige begrænser Mourne-fiskeriet

TABEL 5

VI-3

Art Bestand	Udnyttelsesgrad	Gennemsnitsfangst i de senere år i 1000 t	Gydebestand	Optimalt udbytte	Forråd	Seneste fangster og anbefalede årlige fangstrater								
						Fangst 74	ICES årlig fangstrate 75	NEAFC årlig fangstrate 75	Fangst 75	ICES årlig fangstrate 76	NEAFC årlig fangstrate 76	Fangst 76	ICES årlig fangstrate 77	
VEST FOR <u>SKOTLAND</u> VI herunder Rockall Vib, medmindre andet er angivet	SILD Sammensætning af adskillige populationer i et stort område	FRA FULDT UDNYTTET TIL OVERFISKET	62-65 6,4 66-69 10,5 70-74 20,6 (visse tildelingsvanskeligheder)	400-700 nuværende rekruttering ikke god	75-145	Fangst af søsild allerede begrænset Gydepladser ufor Hebriderne lukket august/september. Opretholdelse af gydebestandene Mindring af vækst i dødelighed	209	156	155	128	66	136		83
	KULLER VI a	FULDT UDNYTTET	VIa 70-74 33?	INGEN DATA	31 ?	Forebyggende årlig fangstrate til kontrol af fiskeriet, indtil bestandenes størrelse er fastslået	VI a 67		66	23				12
	VI b	OVERFISKET	men problemer på grund af stigende russisk fangst i 74/75 VIb 70-74 13?		- 2 -		VI b 49		51					2
	TORSK	FULDT UDNYTTET	VIa 70-74 12 VIb 70-74 1	INGEN VURDERING	9-16 1	Stop for udvidelse Optimering af dødelighed	15			13		14		9 (status quo) 5,6 (optimalt)
	SEJ	OPTIMALT men voksende dødelighed blandt unge fisk	70-74 23	Tilfredsstillende	19-25	Løslig af næskevidde hensigtsmæssig Stop for udvidelse	35			22	30			20
	HVILLING	Synes at være UNDERFISKET	VI a 25-54 5 60-74 13 VI b 70-74 0,4	Tilfredsstillende	2-12 0,6	Forebyggende årlig fangstrate for at hindre for kraftig udvikling	17			17	13			21 (status quo) for VIa

Historical Archives
ICES Commission

TABEL 6

VI-1-1

Art Bestand	Udnyttelsesgrad	Gennemsnitsfangst i de senere år i 1000 t		Gydebestand	Optimalt udbytte	Formål	Seneste fangster og anbefalede årlige fangstrater						
		62-72	70-74				Fangst 74	ICES-årlig fangstrate 75	NEAFC årlig fangstrate 75	Fangst 75	ICES-årlig fangstrate 76	NEAFC årlig fangstrate 76	Fangst 76
NORDLIGE BE- STANDE Det nordøstlige Ishav (I, IIa, IIb)	TORSK ↑ fanges i samme fiskeri ↓	KRAFTIGT OVERFISKET	62-72 739 70-74 817	LILLE MEN I TILTAGENDE	820 - 930 (afhænger af naturlig dødelighed)	Genopbygning af gydebestand til 1950-niveau Optimering af fiskeridødelighed Øgelse af maskevidde	1102	625 650	810	834	700- 200	810 + 40 kyst	810 - 40 kyst
		OVERFISKET	62-72 138 70-74 194	LILLE	180	Øgelse af maskevidde Optimering af fiskeridødelighed Forbedring af bestanden	221			178	100		110 (på basis af bifangst ved torskefiskeriet)
		OVERFISKET	62-72 176 70-74 239	MODERAT	191	Optimering af fiskeridødelighed	264			226	190		200
							Vandringsbetonede forbindelser med andre bestande						

TABEL 7

VI-D-3

NORDLIGE BE- STANDE	Art Bestand	Udnyttelses- grad	Gennemsnitsfangst i de senere år i 1 000 t		Gydebestand	Optimalt udbytte	Formål	Seneste fangster og anbefalede årlige fangstrater						
								Fangst 74	ICES årlig fangstrate 75	NEAFC år- lig fangst- rate 75	Fangst 75	ICES år- lig fangstrate 76	NEAFC år- lig fangst- rate 76	Fangst 76
ISLAND (Va)	TORSK	OVERFISKET	62-72 403 70-74 415		LILLE ELLER MEGET LILLE 230	354 eller der- over afhæng- ig af fisker- et af re- krutter	Genopbygning af gydebestand Optimering af fiskeridøde- lighed		Fiskeri områder Den islandske torsk har forbi- delse med Syd- og Østgrønland	underlagt særlig aftale om fangstgrænser og lukkede				
	KULLER (hovedsagelig kystbestande)	FRA FULDT UD- NYTTET TIL OVERFISKET	62-65 105 66-69 55 70-74 44		RINGE	63	Genopbygning af bestand Optimering af fiskeridøde- lighed		Bestanden er udelukkende islandsk, men med hensyn til regulering som ovenfor					
	SEJ	FULDT UDNYT- TET	62-68 61 69-72 118 70-74 115		MODERAT men ved at blive RINGE	111	Optimering af fiskeri- dødelighed	98			85	75		60

TABEL 8

VI-D-3

	Art Bestand	Udnyttelsesgrad	Gennemsnitsfangst i de senere år i 1 000 t		Gydebestand	Optimalt udbytte	Formål	Seneste fangster og anbefalede årlige fangstrater					
								Fangst 74	ICES årlig fangstrate 75	NEAFC årlig fangstrate 75	Fangst 75	ICES årlig fangstrate 76	NEAFC årlig fangstrate 76
NORDLIGE BESTANDE FÆRØERNE Vb	TORSK (2 bestande) Færøplateauet Færøbanken	FULD UDNYTTET men 1975- indsatsen stor	62-72 25 70-74 28	MODERAT men svingende	30 (28 plateau) (2 banke)	Optimering af fiskeridødelighed Øgelse af maskevidde (200 mm)	27			37	28		32 (status quo) 27 (optimalt)
	KULLER	FRA FULD UDNYTTET TIL OVER- FISKET	62-72 19 70-74 18	TILFREDS- STILLEND men aftagende	22	Øgelse af maskevidde (150 mm) Optimering af fiskeri- dødelighed	15			20	17		17
	SEJ	NÆSTEN FULD UDNYTTET	62-72 24 70-74 42	MODERAT	45	Stop for udvidelse	45			39	50		40
GRØNLAND	TORSK Øst og sydvest	Ikke fuldt udnyttet i øjeblikket i kystnære farvande	70-74 20 (kun XIV)	LILLE på grund af langvarig rekrutterings- cyklus	154	Forebyggende årlig fangst- rate for at hindre udyd- else, ind- til rekruttering- steden skifter					14	ved nuværende dødelighedsniveau	17
	Vest og nordvest	Kystfiskeri fuldt udnyt- tet	70-74 61	LILLE på grund af langvarig rekrutterings- cyklus	67-256					ICNAF JURISDIKTION			

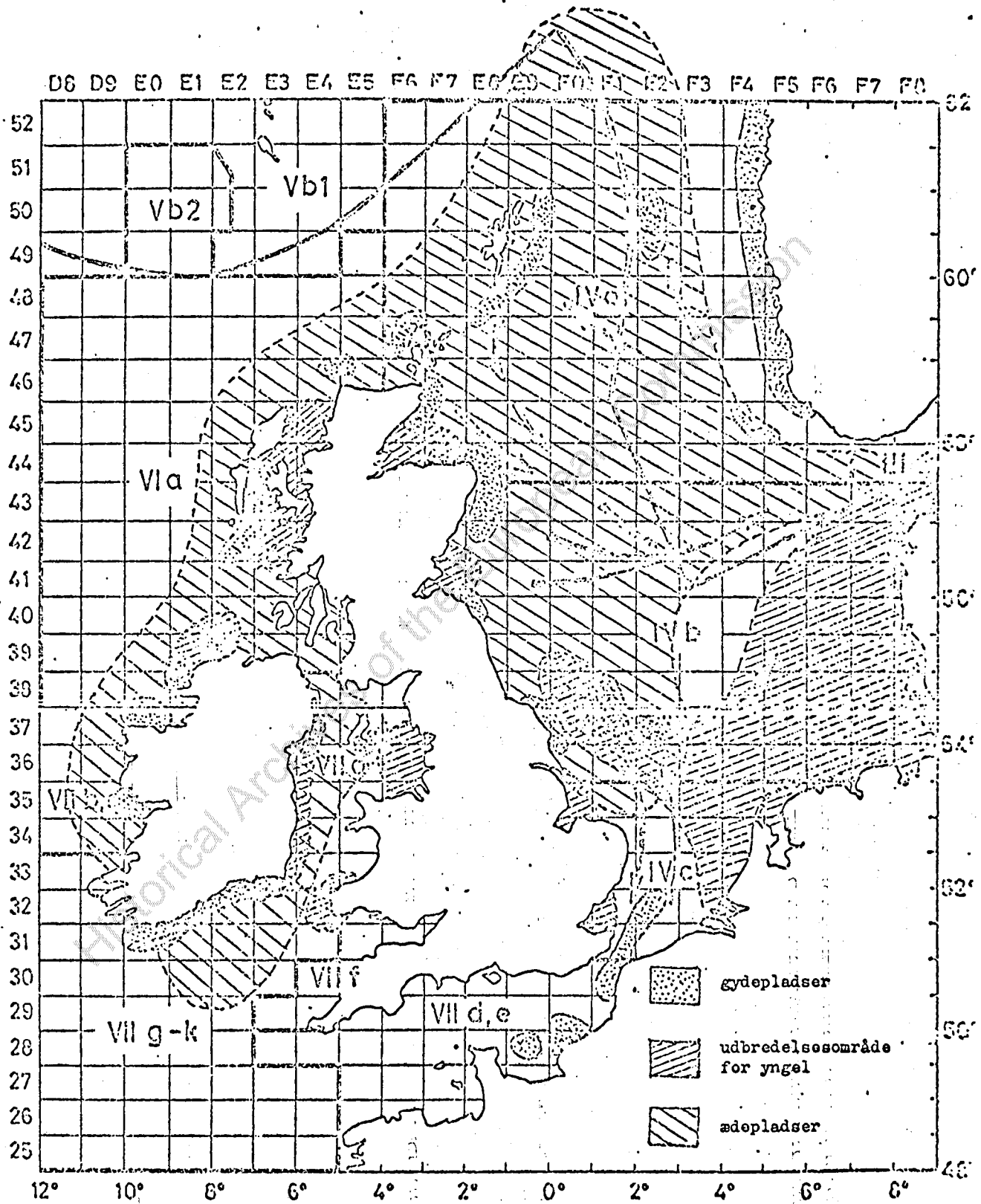

Fig. 1 : Sild fra Nordsøen til Det irske Hav.

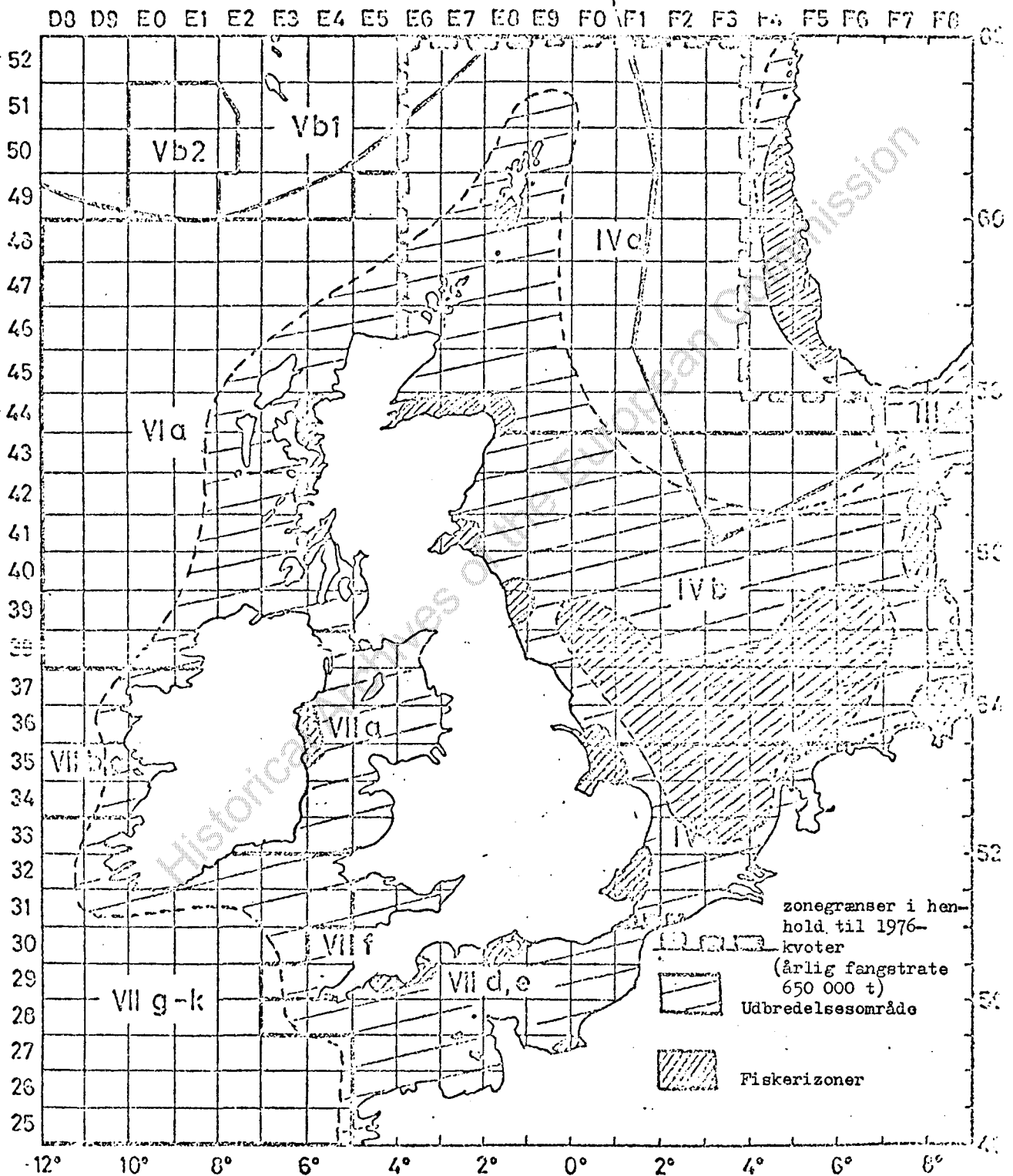

fig. 2 · Brising

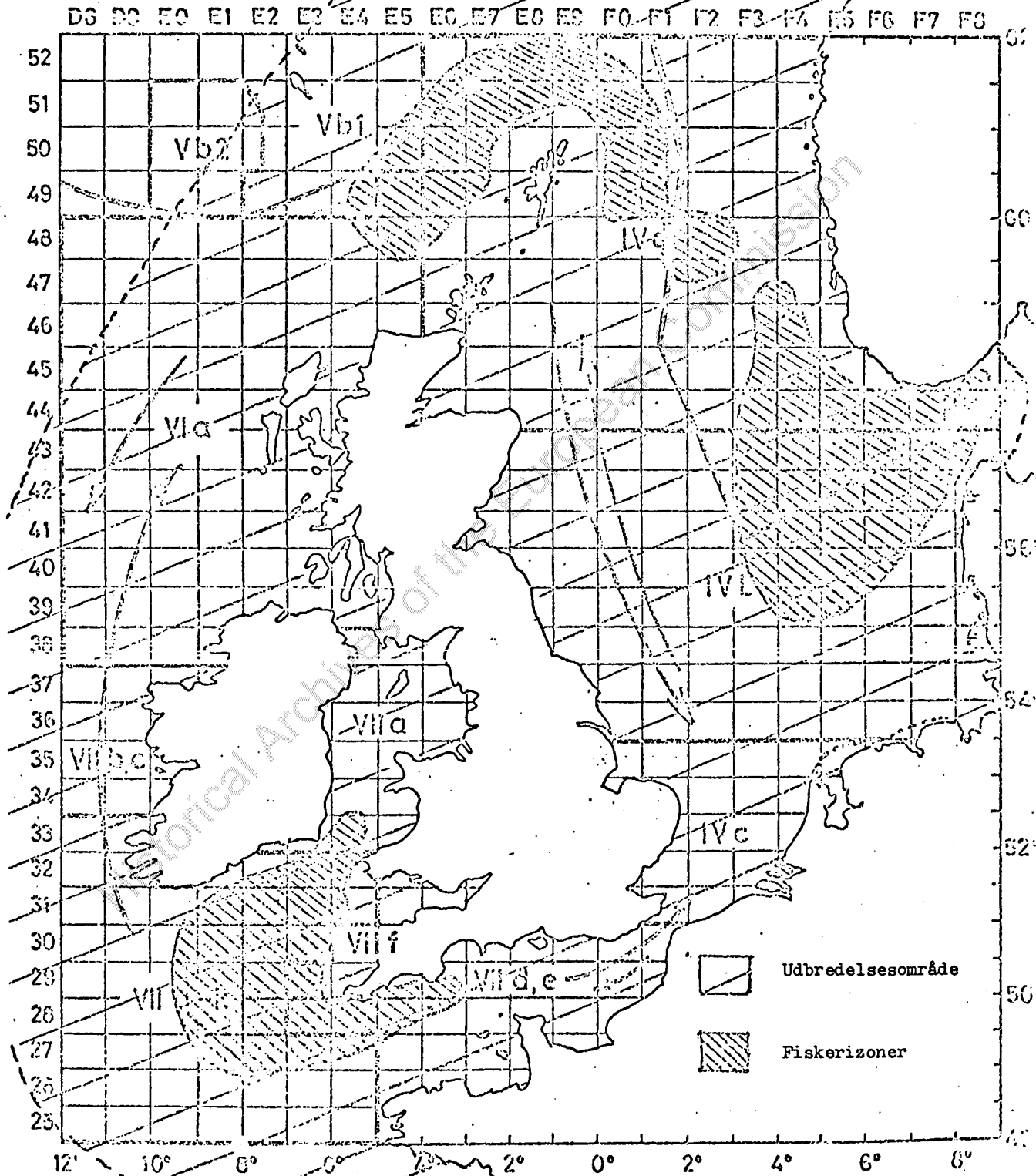

Fig.3 Makrel

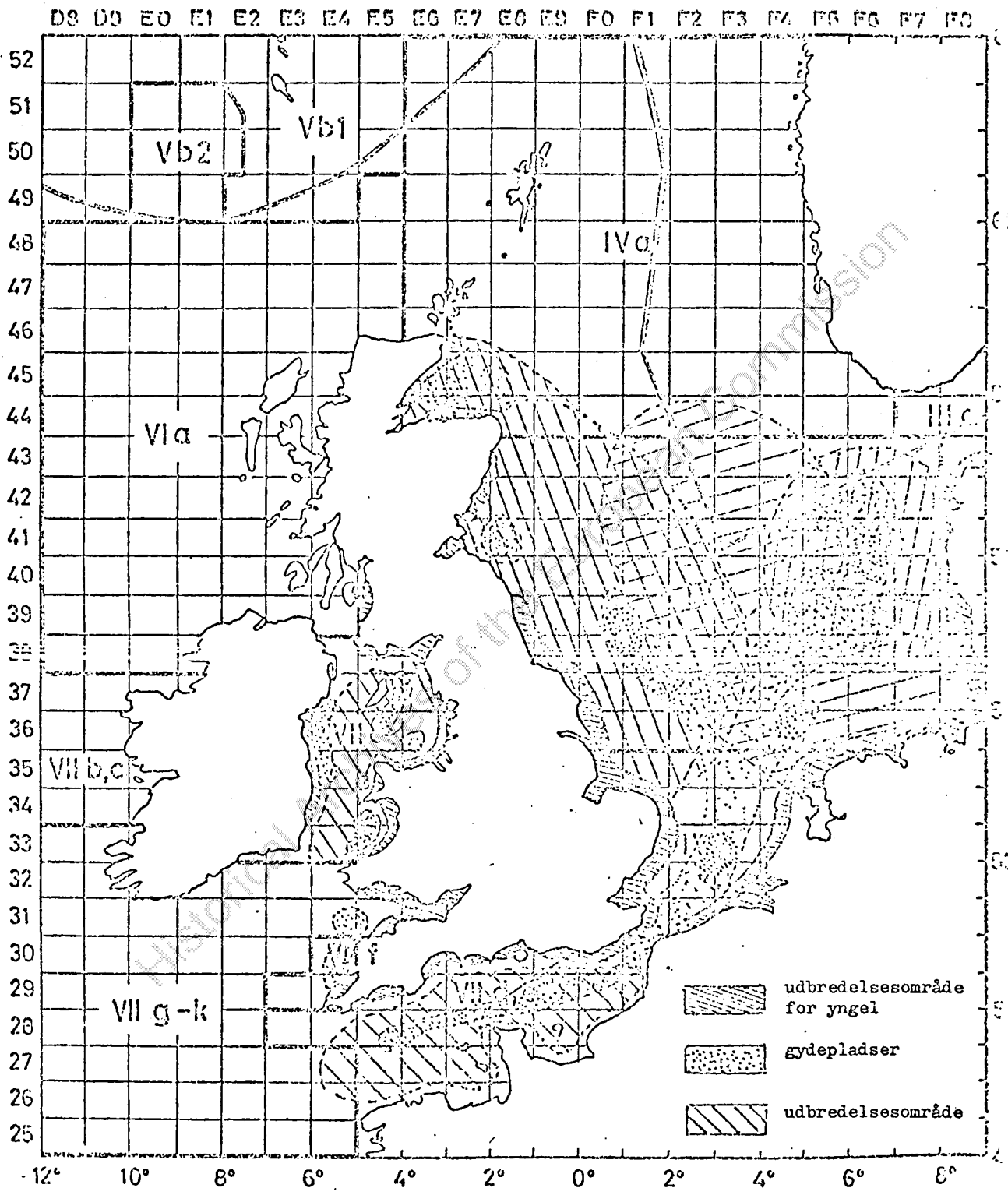

Fig.4 Rødspætte

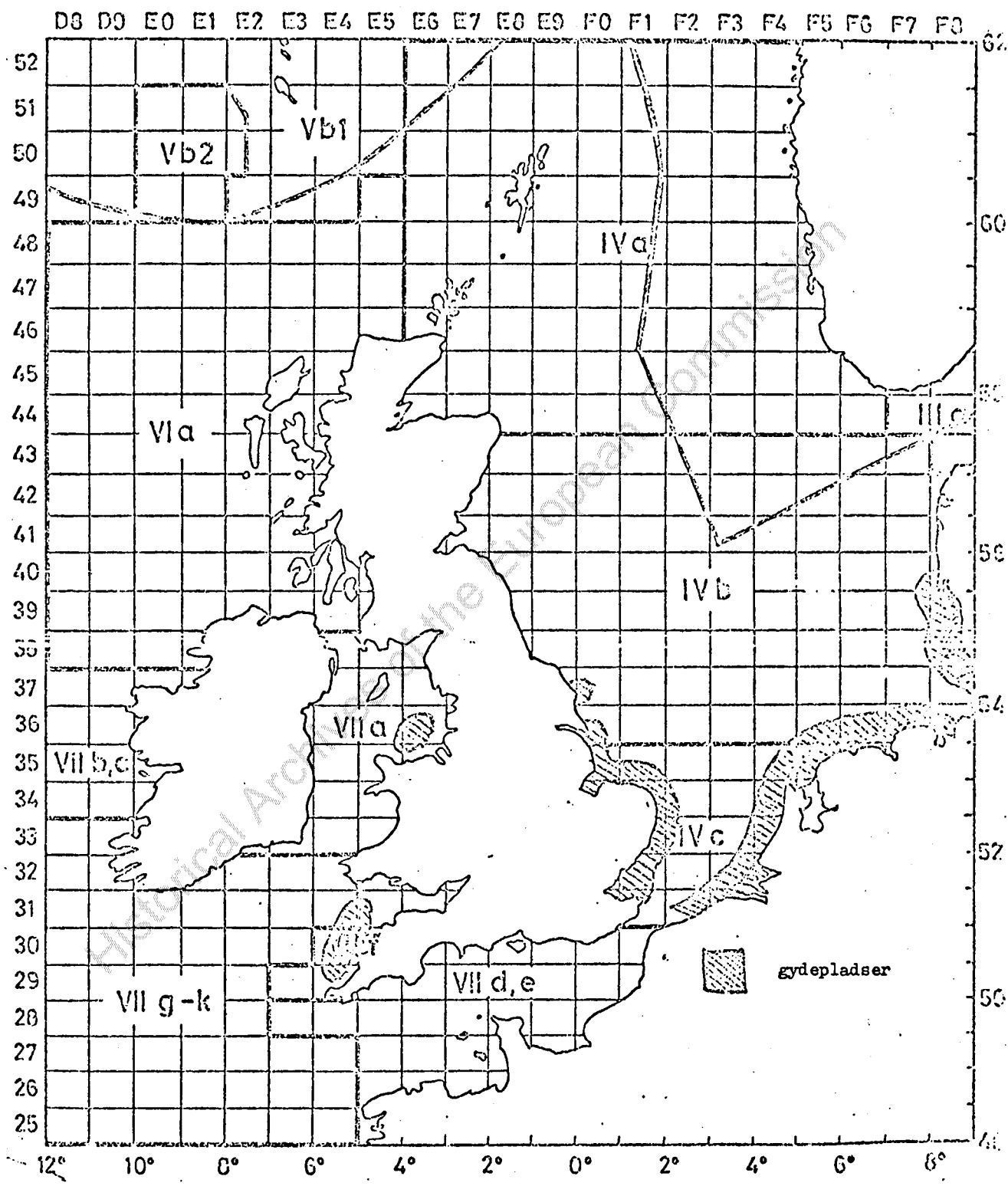

Fig.5 Tunge

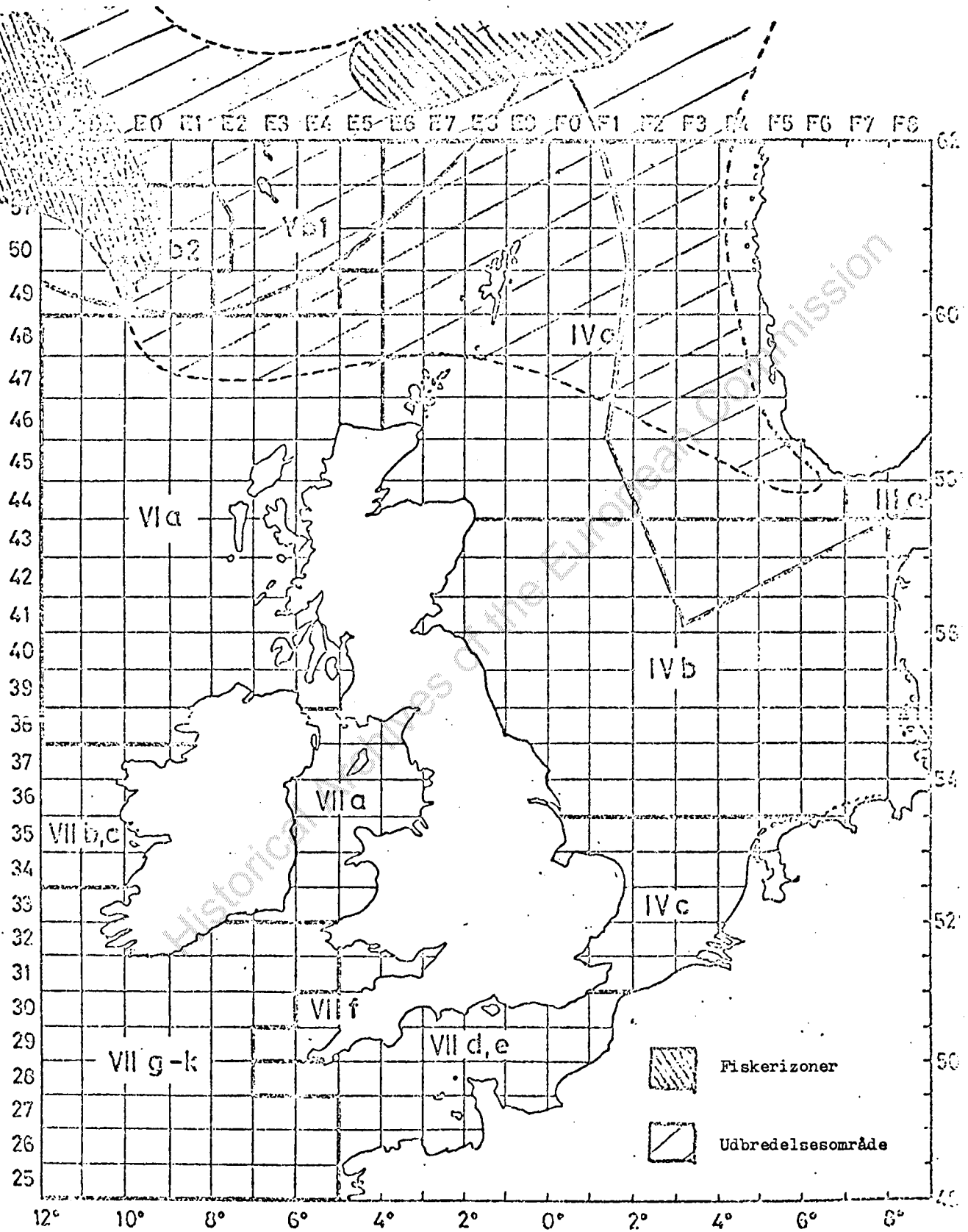

Fig. 6 Rødfisk

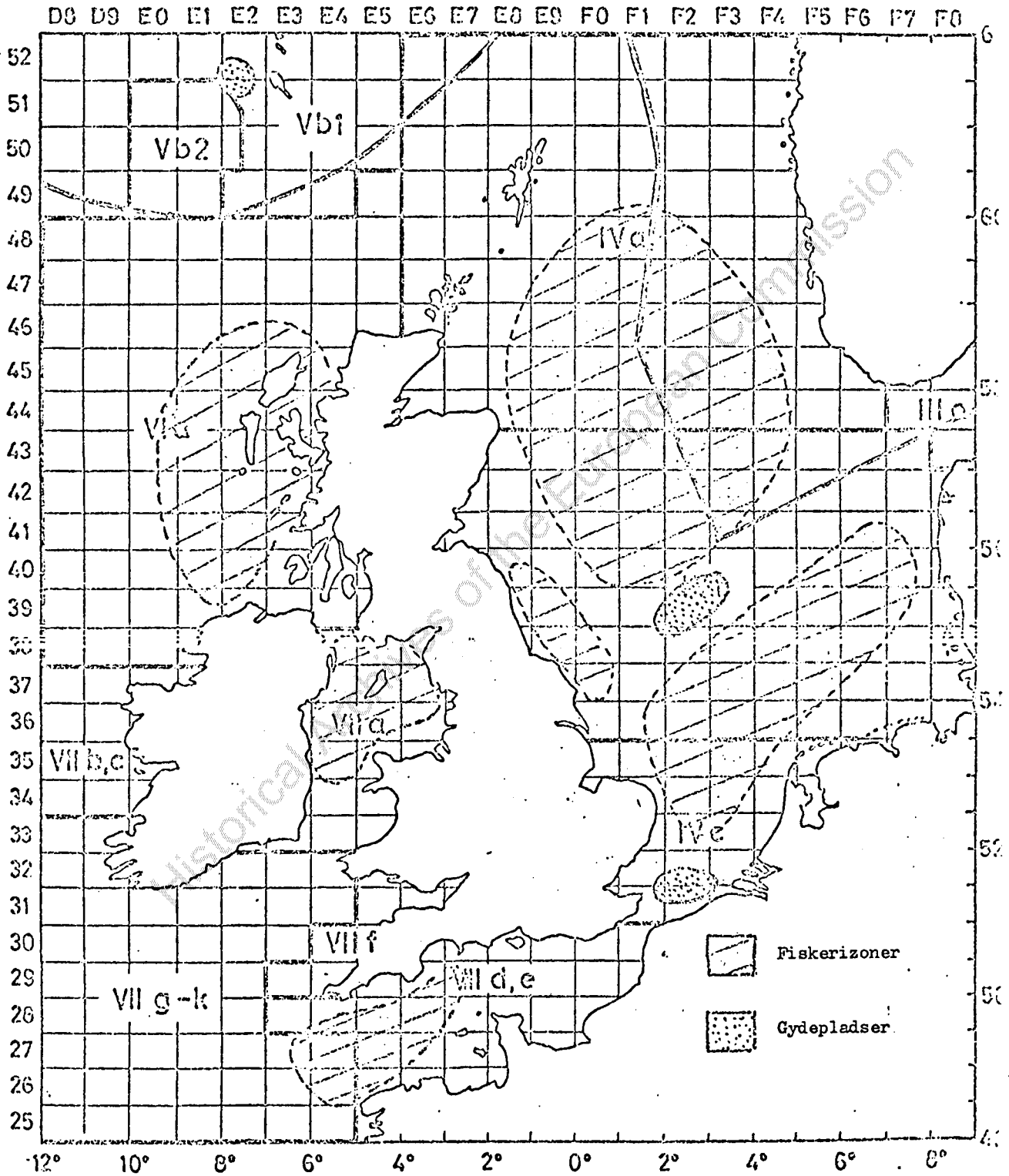

Fig. 7 Hvilling

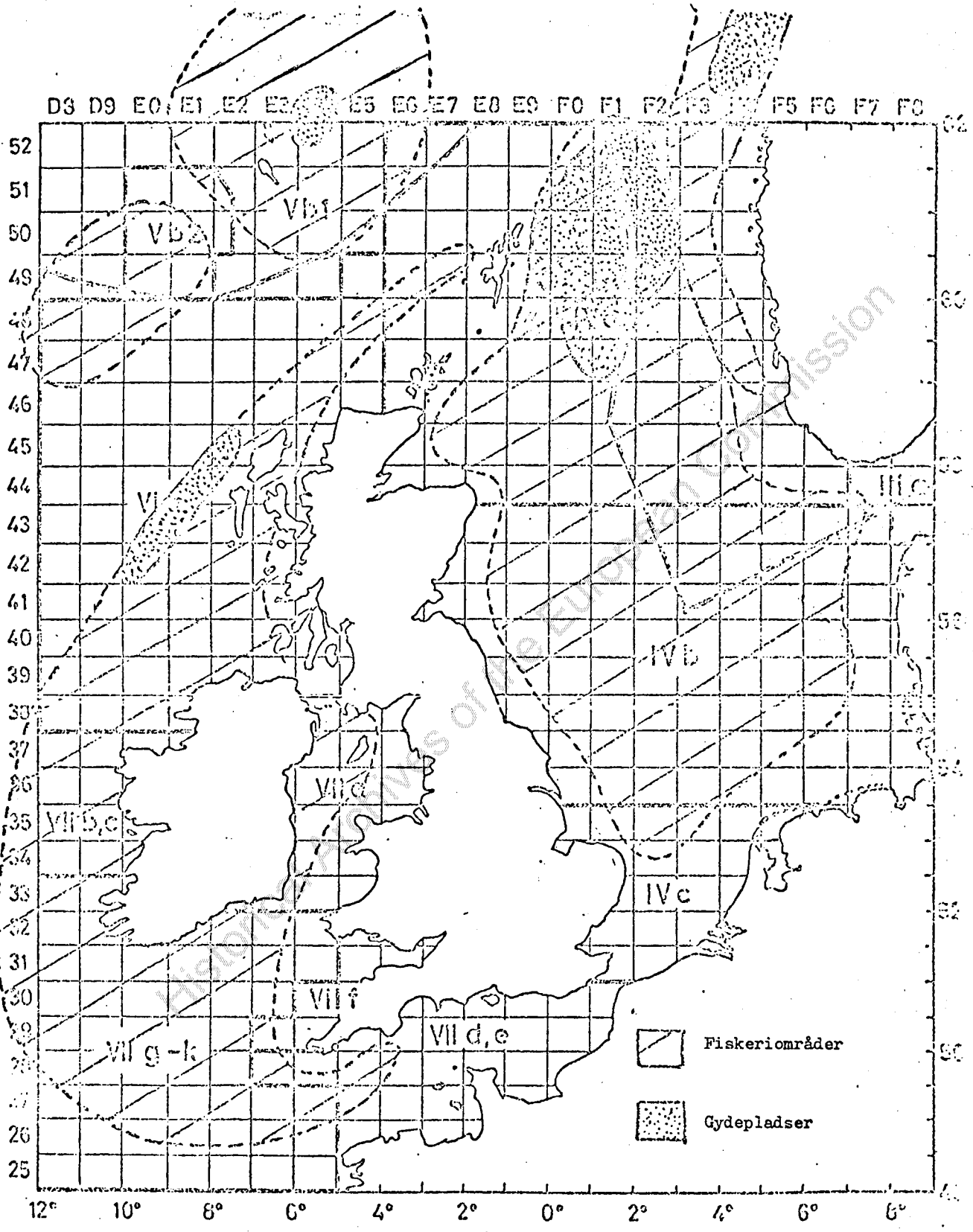

Fig. 8 Sej

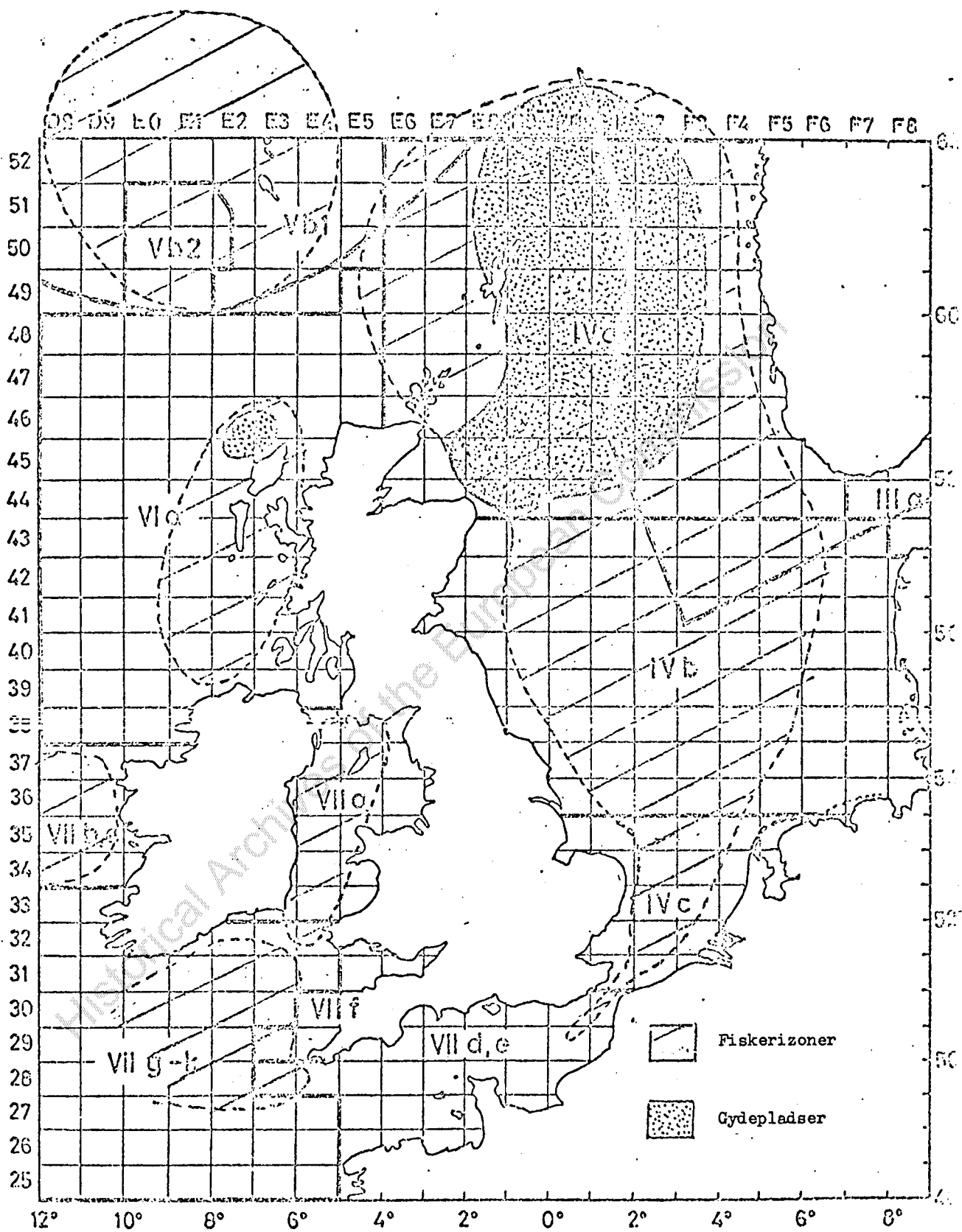

Fig. 9 Kuller

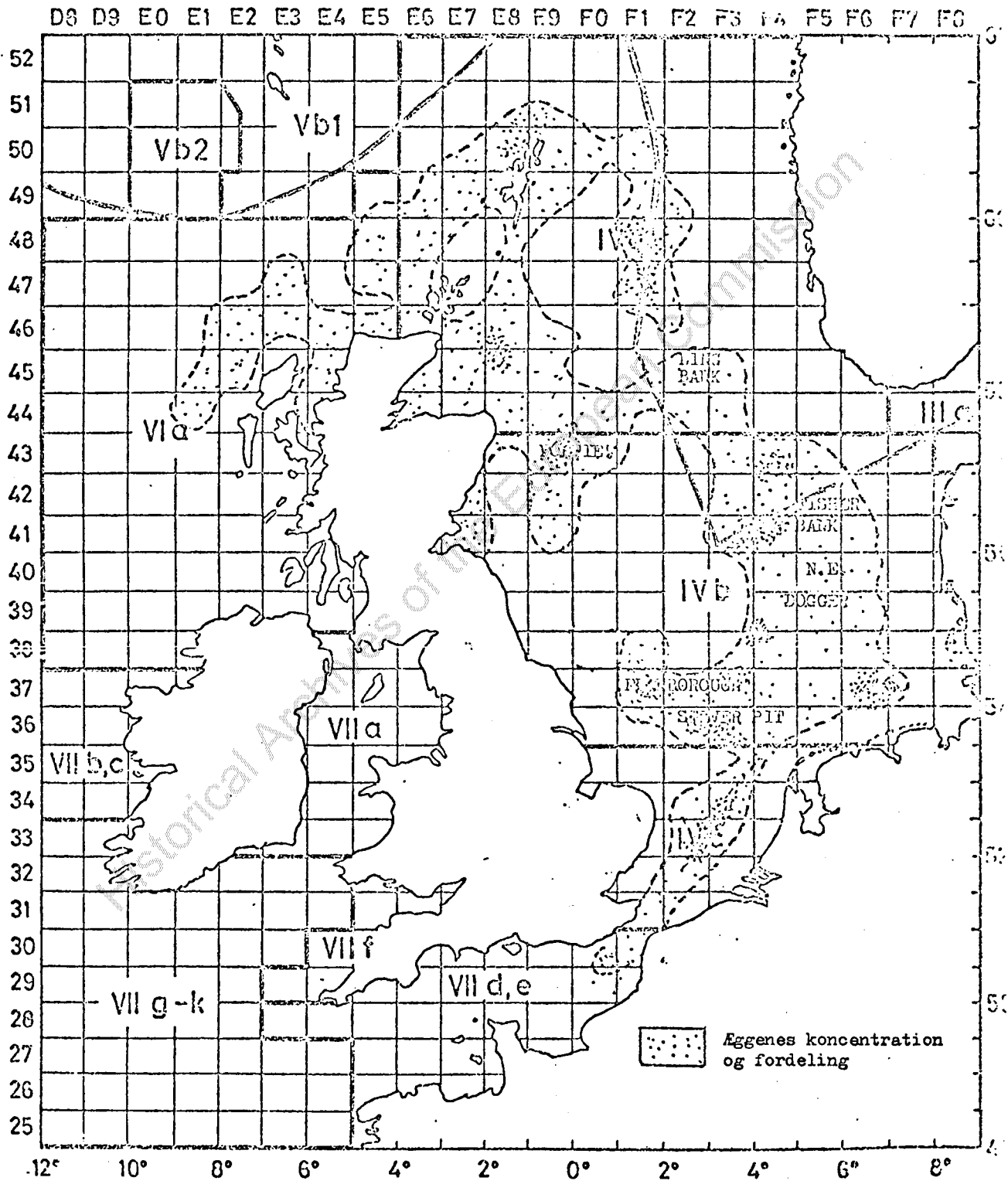

Fig. 10: Gydepladser for torsk i Nordssøen.

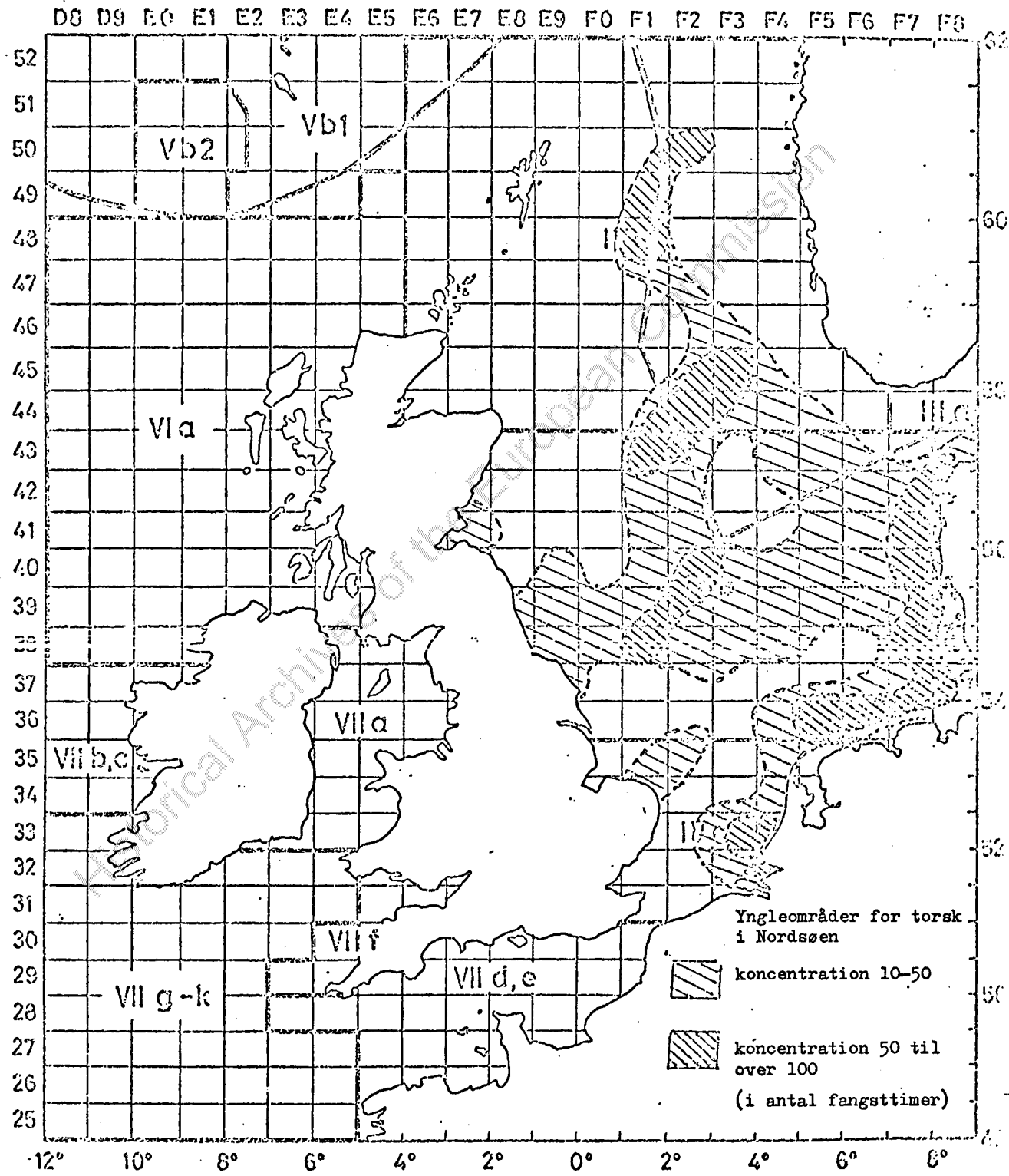

Fig. 11 : Torsk

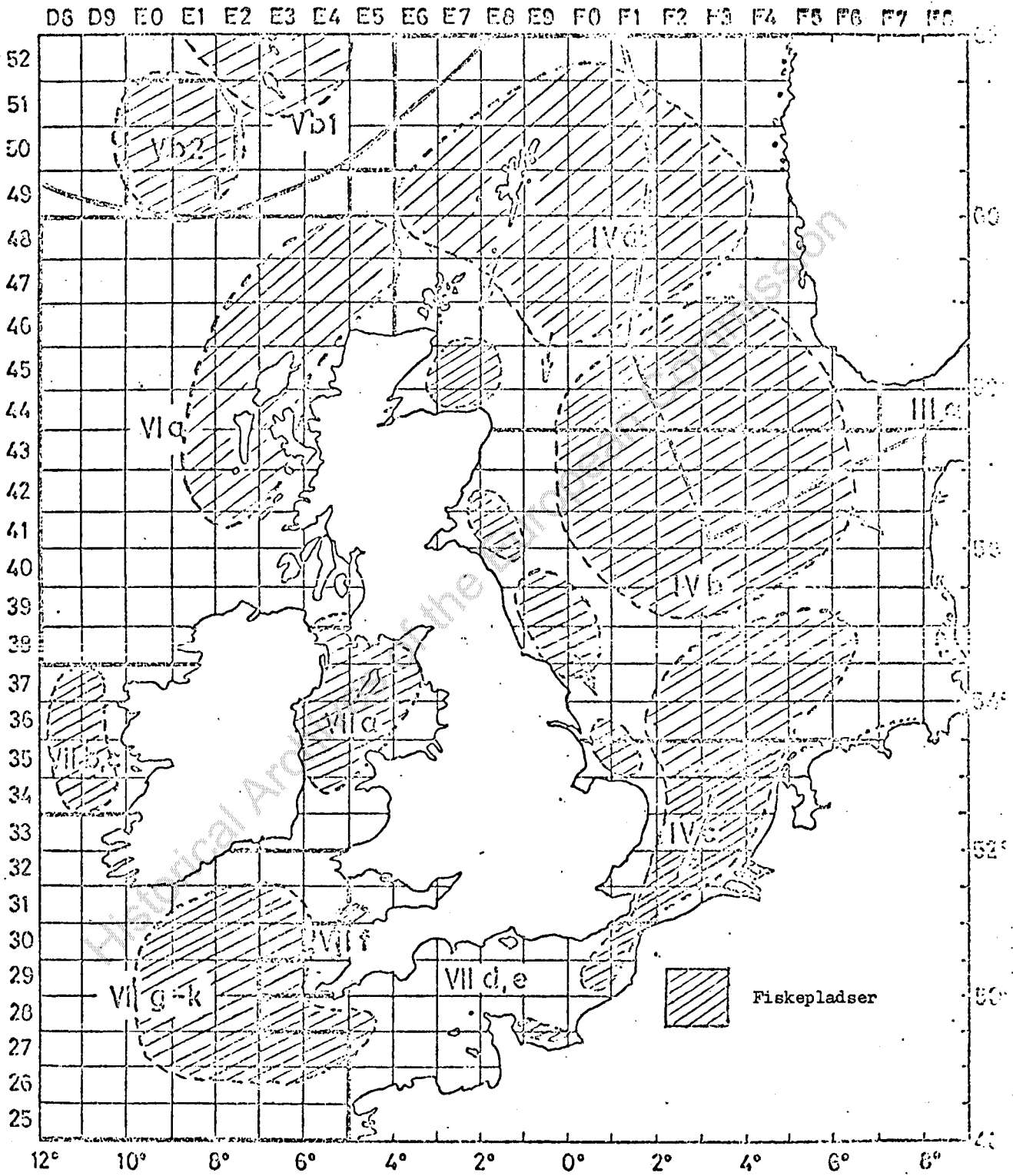

Fig. 12 Torsk

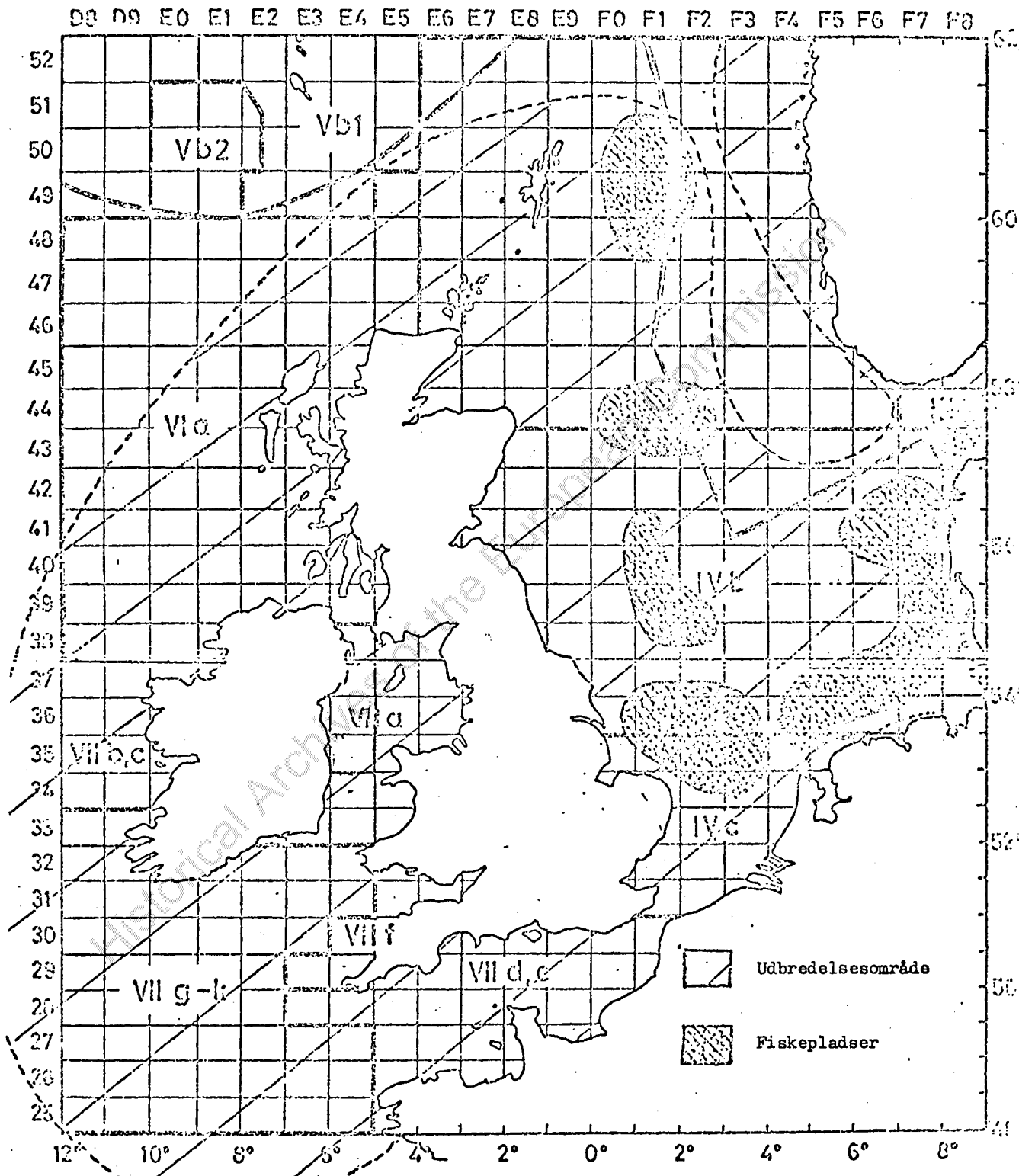

Fig. 13 Sandgrævling

forslag til

Rådets forordning (EØF) nr. om indførelse af en fællesskabsordning
for bevarelse og regulering af fiskeressourcerne

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske
Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til tiltrædelsesakten, særlig artikel 102 og 103,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Der er i Rådet for De europæiske Fællesskaber opnået enighed om, at medlemsstaterne ved en samordnet aktion skal udvide deres fiskerizoner til 200 sømil fra den 1.1.1977 ud for den del af deres kyster, der grænser op til Nordsøen og Nordatlanten, uden at der derfor tages stilling til en lignende aktion for de øvrige fiskerizoner, som henhører under deres jurisdiktion, navnlig i Middelhavet; i medfør heraf er det i betragtning af rovfiskeriet af de vigtigste arter af stor betydning for Fællesskabet gennem en egnet politik til beskyttelse af fangstpladserne at sikre bevarelse og fornyelse af bestandene, såvel i fiskernes som i forbrugernes interesse; foruden de i Rådets forordning (EØF) nr. 101/76 af 19. januar 1976 om etablering af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren (1) fastsatte bestemmelser bør der således fastsættes en fællesskabsordning for bevarelse og regulering af fiskebestandene, hvorved der sikres en afbalanceret udnyttelse;

denne ordning bør bl. a. indeholde fredningsbestemmelser, som kan omfatte begrænsning af fiskeriet, regler for udnyttelse af ressourcerne, særlige bestemmelser for kystfiskeriet samt strukturforanstaltninger;

foranstaltningerne til regulering af fiskeriet vil kunne omfatte begrænsning af de tilladte fangstmængder for hver art eller gruppe af arter; dette vil kunne komme til udtryk gennem fastsættelse af en tilladt fangstmængde for hver bestand eller gruppe af bestande;

den samlede mængde fisk, der kan fanges af medlemsstaterne, bestemmes ved fra den samlede tilladte fangstmængde for hver bestand eller gruppe af bestande at trække den fangstmængde, der er tildelt tredjelande i de farvande, der hører under medlemsstaternes jurisdiktion; til det således fremkomne tal lægges den mængde, der fanges uden for disse farvande;

(1) EFT nr. L 20 af 19.1.1976, s. 19.

kystbefolkningen i Irland og de nordlige områder i Det forenede Kongerige er i særlig grad afhængig af fiskeriet og de hertil knyttede industrier; en ordning med begrænsning af fiskeriet kan få særlig alvorlige følger af social og økonomisk art for disse områder; det bør derfor for de vigtigste arters vedkommende fastsættes, at der af den totale fangstmængde skal afsættes en fællesskabsreserve til fordeling mellem de nævnte områder, så de får dækket deres livsvigtige behov;

fordelingen af den tilladte totale fangstmængde mellem medlemsstaterne bør - efter fradrag af den ovenfor omtalte reserve - ske i forhold til omfanget af deres fiskeri i en referenceperiode;

anvendelsen af bestemmelserne vedrørende fordelingen af den tilladte totale fangstmængde bør begrænses til en periode, der går indtil den 31.12.1982; det bør endvidere fastsættes, at bestemmelserne skal gennemgås påny med henblik på fastsættelse af de bestemmelser, der skal anvendes efter denne dato under hensyntagen til den indvundne erfaring og resultaterne af fredningspolitikken;

det er vigtigt at fastsætte særlige bestemmelser for kystfiskeriet, hvorved det gøres muligt for denne sektor at imødegå de nye fiskerivilkår som følge af indførelsen af fiskerizoner på 200 sømil; med henblik herpå bør der dels allerede nu ske forlængelse ud over den 31.12.1982 af den ordning, der er indført med artikel 100 og 101 i tiltrædelsesakten, og dels bør medlemsstaterne have tilladelse til i kystzoner, der ligger inden for en grænse på 12 sømil, og som ikke er omfattet af artikel 100 og 101 i akten, at anvende en ordning, der er identisk med den ordning, der er indført med de omtalte artikler; disse bestemmelser skal dog påny gennemgås i Rådet inden den 31.12.1982 på grundlag af en rapport fra Kommissionen;

oprettelsen af en fællesskabsordning for bevarelse og regulering af fiskebestandene bør ledsages af et effektivt kontrolsystem, som anvendes i forbindelse med den virksomhed, der udøves på fiskepladserne og i forbindelse med landingerne; med henblik herpå bør der bl. a. gradvis indføres en ordning med tilladelser, som udstedes for enhver erhvervsmæssig virksomhed;

for at lette løsningen af de strukturproblemer, der opstår som følge af indførelsen af foranstaltninger til begrænsning af fiskeriet, bør det fastsættes, at bestemte dispositioner skal omfattes af en fælles foranstaltning i henhold til artikel 6, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2788/72 (2);

for at få fremskaffet de videnskabelige og tekniske oplysninger, der muliggør en vurdering af situationen vedrørende havets biologiske ressourcer, samt fastlagt de nødvendige betingelser til sikring af bevarelse af bestandene, bør der under Kommissionen oprettes en stående videnskabelig og teknisk komité med rådgivende status;

for at lette gennemførelsen af de i denne forordning fastsatte bestemmelser bør der fastlægges en procedure, hvorved der i en forvaltningskomité indføres et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen -

UDSTÆBT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For at sikre, at fangstpladserne og fiskebestanden beskyttes, og at der sker en afbalanceret udnyttelse af fiskeressourcerne, oprettes der en fællesskabsordning for bevarelse og regulering af fiskeressourcerne.

Denne ordning omfatter blandt andet:

- fredningsforanstaltninger, der kan indebære begrænsning af fiskeriet
- regler for udnyttelse af fiskeressourcerne
- særlige bestemmelser for kystfiskeri
- strukturforanstaltninger.

Artikel 2

1. På forslag fra Kommissionen fastsætter Rådet med kvalificeret flertal fredningsforanstaltninger, der er nødvendige for at nå de i artikel 1 omhandlede mål. Disse foranstaltninger udformes under hensyntagen til den rapport, som udarbejdes af den i artikel 13 nævnte videnskabelige og tekniske komité for fiskeri, samt til alle andre relevante oplysninger, der foreligger.
2. De i stk. 1 nævnte foranstaltninger kan blandt andet for hver fiskeart eller gruppe af fiskearter omfatte:
 - a) oprettelse af zoner, hvor fiskeri er forbudt eller begrænset til visse perioder, fartøjstyper eller fiskeredskaber
 - b) fastsættelse af normer vedrørende nettenes maskestørrelse
 - c) fastsættelse af en mindstestørrelse eller en mindstevægt for de enkelte fiskearter
 - d) begrænsning af fiskeriet, især ved begrænsning af fangstmængderne.

Artikel 3

Såfremt det for en fiskeart eller flere beslægtede fiskearter bliver nødvendigt at begrænse fangstmængderne, fastsætter Rådet med kvalificeret flertal på forslag fra Kommissionen den samlede tilladte fangstmængde for hver bestand eller gruppe af bestande.

Artikel 4

1. Såfremt der i overensstemmelse med artikel 3 er fastsat en tilladt total fangstmængde, fastlægger Rådet hvert år den totale mængde, de enkelte medlemsstater kan fange.

Denne mængde er lig med de tilladte totale fangstmængder for de farvande, der hører under de enkelte medlemsstaters højhedsområde eller jurisdiktion

- nedsat med de samlede fangstmængder, der eventuelt er tilkendt tredjelande
- forhøjet med de samlede fangstmængder, der er opnået uden for de farvande, som hører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion.

2. For hver af de vigtigste fiskearter opstilles der en fællesskabsreserve, hvis størrelse fastsættes i forhold til de vitale behov hos fiskerne i Irland og i de nordlige områder af Det forenede Kongerige samt i forhold til omfanget af fangstreduktionen set på baggrund af omfanget af den tidligere fangstvirksomhed.

Denne reserve fordeles i form af en præferencetildeling til de fiskere, der er nævnt i det foregående afsnit, og som traditionelt har udnyttet bestanden af de pågældende fiskearter.

Rådet fastsætter hvert år fællesskabsreserven af de pågældende arter og træffer afgørelse om dens fordeling.

3. Den totale fangstmængde - "nedsat med den eventuelle fællesskabsreserve" - fordeles af Rådet mellem medlemsstaterne i forhold til de fangstmængder, disse tidligere har præsteret over en referenceperiode.
4. I de tilfælde, som er omhandlet i de foregående stykker, træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal på forslag fra Kommissionen. Efter samme fremgangsmåde fastsættes de almindelige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.
5. Bestemmelserne i denne artikel anvendes indtil den 31.12.1982. Rådet fastsætter på forslag fra Kommissionen efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, de bestemmelser, som skal anvendes efter dette tidspunkt; fastsættelsen sker i lyset af de indvundne erfaringer og resultaterne af fredningspolitikken.

Artikel 5

1. De medlemsstater, der i fællesskab anmoder derom, kan få tilladelse til helt eller delvis at udveksle kvoter, så de mod at afgive kvoter af en art eller en gruppe af arter, som er blevet dem tildelt i henhold til artikel 4, får en tilsvarende kvota af en anden art eller gruppe af arter.
2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel samt den i stk. 1 omhandlede godkendelse fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 15.

Artikel 6

1. Som undtagelse fra artikel 2 i forordning (EØF) nr. 101/76 og med forbehold af artikel 100 og 101 i tiltrædelsesakten bemyndiges medlemsstaterne til at begrænse fiskeriet i de farvande, der hører under deres højhedsområde eller jurisdiktion, og som ligger inden for en grænse på tolv sømil regnet fra en kystmedlemsstats basislinjer, til at finde sted fra fartøjer, der traditionelt fisker i disse farvande og ud fra havne i det geografiske kystområde.
2. Bestemmelserne i stk. 1 berører ikke de særlige fiskerirettigheder, som de enkelte medlemsstater kan påberåbe sig på tidspunktet for denne forordnings-ikrafttræden over for en eller flere af de øvrige medlemsstater.

Disse særlige rettigheder såvel som de rettigheder, som medlemsstaterne kan påberåbe sig i medfør af tiltrædelsesaktens artikel 100, stk. 2, gælder under iagttagelse af de ifølge artikel 2 i denne forordning fastsatte fredningsbestemmelser.

3. Bestemmelserne i denne forordning er i kraft lige så længe som den ordning, der er indført ved artikel 100 og 101 i tiltrædelsesakten - jævnfør dog artikel 7.

Artikel 7

Anvendelsen af den ordning, som er indført ved artikel 100 og 101 i tiltrædelsesakten, forlænges ud over den 31. december 1982 under forbehold af de afgørelser, som Rådet eventuelt træffer før dette tidspunkt på forslag fra Kommissionen og under hensyntagen til resultatet af den fornyede gennemgang af bestemmelserne i denne artikel og artikel 6, som det vil foretage på grundlag af en rapport fra Kommissionen.

Artikel 8

1. Der vil gradvis blive oprettet en ordning med tilladelser omfattende alt erhvervsfiskeri.
2. Udstedelse af tilladelse forudsætter
 - systematisk registrering af
 - a) fartøjer, der anvendes til erhvervsfiskeri
 - b) fiskeskipperne, der er ansvarlige for føringen af disse fartøjer samt for fiskeriet
 - forpligtelse til at respektere fredningsforanstaltningerne og navnlig de kvoter, der er tildelt ved den fordeling mellem medlemsstaterne, der er fastsat i artikel 4, samt forpligtelse til - hvor dette er aktuelt - at respektere de godkendte fangstpladser.
3. På forslag fra Kommissionen fastsætter Rådet de almindelige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.
4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 15.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for denne forordnings anvendelse. Med henblik herpå forelægger de to gange årligt Kommissionen en rapport om anvendelsen af fredningsforanstaltningerne og de kvoter, som de har fået tildelt. Desuden meddeler de Kommissionen alle relevante oplysninger vedrørende anvendelsen af den i artikel 8 omhandlede ændring vedrørende tilladelser.
2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 15.

Artikel 10

På forslag fra Kommissionen fastsætter Rådet med kvalificeret flertal de kontrolforanstaltninger, der skal sikre, at bestemmelserne i denne forordning overholdes, og at de foranstaltninger, som er truffet med henblik på dens anvendelse overholdes.

Artikel 11

På forslag fra Kommissionen og efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, fastsætter Rådet ordningen vedrørende de sanktioner, der skal anvendes over for fysiske eller juridiske personer, såfremt disse overtræder bestemmelserne i denne forordning eller ikke respekterer de foranstaltninger, som er truffet med henblik på dens anvendelse.

Artikel 12

Der vil i henhold til artikel 6, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2788/72 blive iværksat en fælles foranstaltning med henblik på konjunkturbestemte dispositioner, der navnlig åbner mulighed for:

- a) definitivt ophør af fiskeri med fartøjer til højsøfiskeri, der er teknisk eller økonomisk forældede,
- b) midlertidigt ophør af fiskeri med fartøjer til højsøfiskeri,
- c) indskrænkelse - som led i fiskeriplaner, der udarbejdes af anerkendte producentorganisationer - af varigheden af fiskeri med fartøjer, der tilhører disses medlemmer,
- d) intensivering af forskningen med henblik på udnyttelse af nye arter eller nye fangstpladser,
- e) udbygning af den teknologiske forskning for at få bedre afkast og øge afsætningen af fiskearter, der for øjeblikket ikke anvendes eller i for ringe grad anvendes til konsum,
- f) gradvis omstilling af visse anlæg, der i betydeligt omfang anvendes til fremstilling af fiskemel og -olie.

Artikel 13

1. Kommissionen opretter en teknisk og videnskabelig komité for fiskeri. Komiteen rådspørges regelmæssigt og udarbejder en gang om året en rapport om situationen vedrørende fiskeressourcerne samt forudsætningerne for at bevare fangstpladserne og bestandene.

Artikel 14

1. Der nedsættes en forvaltningskomité for fiskeressourcerne - i det følgende benævnt "komiteen" - som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.
2. I denne komité tildeles der medlemsstaternes stemmer vægt i henhold til traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Artikel 15

1. Når der henvises til den fremgangsmåde, som er fastsat i denne artikel, indbringes sagen for komiteen enten af formanden eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.
2. Kommissionens repræsentant forelægger et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver en udtalelse om disse foranstaltninger inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget de forelagte spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal af 41 stemmer.
3. Kommissionen vedtager foranstaltninger, som straks kan finde anvendelse. Såfremt disse foranstaltninger imidlertid ikke er i overensstemmelse med komiteens udtalelse, meddeles de straks Rådet af Kommissionen; i dette tilfælde kan Kommissionen udsætte anvendelsen af de foranstaltninger, den har vedtaget, i et tidsrum af højst en måned fra denne meddelelse.

Rådet kan med kvalificeret flertal inden for en frist på en måned træffe anden afgørelse.

Artikel 16

Komiteen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant forelægger den.

Artikel 17

Denne forordning træder i kraft den

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles,

På Rådets vegne

Formand